LIETUVOS RESPUBLIKOS
INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2015 m. lapkričio 19 d. Nr. XII-2054
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą Nr. IX-975 ir jį išdėstyti taip:

„**LIETUVOS RESPUBLIKOS**
INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO
ĮSTATYMAS

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo tikslas – apsaugoti indėlininkų ir investuotojų interesus, išlaikyti jų pasitikėjimą finansų įstaigomis, prisidėti prie finansų sistemos stabilumo, patikimumo ir saugumo stiprinimo.

2. Šis įstatymas reglamentuoja indėlių draudimo sistemos ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos veiklą Lietuvos Respublikoje.

3. Šio įstatymo reguliuojamiems santykiams netaikomos Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nuostatos.

4. Šiuo įstatymu įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti šio įstatymo 2 priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Apdraustasis indėlis** – tinkamo drausti indėlio dalis, kuri neviršija šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytos indėlių draudimo sumos.

2. **Bendra investicija** – dviejų arba daugiau asmenų vardu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui perduoti pinigai ar finansinės priemonės arba įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui perduoti pinigai ar finansinės priemonės, į kuriuos du ar daugiau asmenų turi reikalavimo teises ir kuriais gali disponuoti vienas ar daugiau iš šių asmenų.

3. **Bendra sąskaita** – sąskaita, kredito įstaigoje atidaryta dviejų arba daugiau asmenų vardu, arba sąskaita, kai du ar daugiau asmenų turi reikalavimo teises į sąskaitoje esančias lėšas, kuriomis gali disponuoti vienas ar daugiau iš šių asmenų.

4. **Buveinės valstybė narė** – kaip tai apibrėžta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte.

5. **Depozitinė sąskaita** – įstatymuose nustatytais atvejais fizinio ar juridinio asmens arba kitos organizacijos vardu kredito įstaigoje atidaryta sąskaita, kurioje laikomos tik kitiems asmenims nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklausančios lėšos.

6. **Finansinės priemonės** – finansinės priemonės, nurodytos Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

7. **Finansų įstaiga** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte.

8. **Finansų maklerio įmonė** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

9. **Indėlininkas** – indėlio savininkas fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija, arba, jeigu sąskaita bendra, kiekvienas bendroje sąskaitoje laikomo indėlio bendraturtis (fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija), arba, jeigu sąskaita depozitinė, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija, kuriems priklausančios lėšos laikomos depozitinėje sąskaitoje ir kurie indėlių draudžiamojo įvykio dieną yra arba gali būti nustatyti, išskyrus subjektus, kurių indėliai pagal šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalį nėra indėlių draudimo objektai.

10. **Indėlis** – dėl sąskaitoje, atidarytoje kredito įstaigoje pagal banko indėlio ar banko sąskaitos sutartį, laikomų lėšų arba dėl laikinų situacijų, kai kredito įstaiga teikia finansines paslaugas, susidaręs pinigų likutis, kurį kredito įstaiga turi grąžinti pagal įstatymą ar sutartį, tačiau neįskaitant tokio pinigų likučio, kai:

1) jo egzistavimas gali būti įrodytas tik finansine priemone;

2) jo pagrindinė suma nėra grąžinama nominaliąja verte;

3) jo pagrindinė suma grąžinama nominaliąja verte tik pagal kredito įstaigos ar trečiojo asmens suteiktą specialią garantiją ar susitarimą.

11. **Indėlių draudimo fondas** – fondas, kuriame kaupiamas turtas indėlių draudimo išmokoms išmokėti pagal šį įstatymą ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo priemonėms finansuoti pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą.

12. **Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai** – Indėlių draudimo fondo grynieji pinigai, indėliai, mažos rizikos turtas ir indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimai.

13. **Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių mažiausiasis tikslinis lygis** (toliau – mažiausiasis tikslinis lygis) – finansinių išteklių suma, ne mažesnė kaip 0,8 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, įvertinus Indėlių draudimo fondo skolinius įsipareigojimus, kuri turi būti sukaupta Indėlių draudimo fonde pagal šio įstatymo 15 straipsnį.

14. **Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių nacionalinis tikslinis lygis** (toliau – nacionalinis tikslinis lygis) – finansinių išteklių suma, ne mažesnė kaip 2 procentai visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, įvertinus Indėlių draudimo fondo skolinius įsipareigojimus, kuri turi būti sukaupta Indėlių draudimo fonde pagal šio įstatymo 15 straipsnį.

15. **Indėlių draudimo išmoka** – pinigų suma, į kurią indėlininkas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įgyja teisę įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui.

16. **Indėlių draudimo sistema** – šiame įstatyme nustatytų teisinio reguliavimo priemonių, skirtų indėlininkų interesams apsaugoti ir jų pasitikėjimui kredito įstaigomis išlaikyti, sistema ir tokiems patiems tikslams skirta pagal kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus įsteigta ir oficialiai pripažinta sistema.

17. **Indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėjimo įsipareigojimai** – indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėjimo įsipareigojimai Indėlių draudimo fondui, visiškai užtikrinti užstatu, kurį sudaro mažos rizikos turtas ir į kurį neturi teisių jokie tretieji asmenys, ir kuriuo gali disponuoti Indėlių draudimo fondas.

18. **Indėlių draudžiamasis įvykis** – bankroto bylos iškėlimas indėlių draudimo sistemos dalyviui arba priežiūros institucijos sprendimas pripažinti indėlių draudimo sistemos dalyvį nemokiu, kai indėlių draudimo sistemos dalyvis dėl su savo finansine padėtimi susijusių priežasčių negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlio ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.

19. **Investavimo rizika** – tikimybė patirti nuostolių dėl to, kad investicija neduos pelno arba praras vertę.

20. **Investicinės paslaugos** – investicinės paslaugos, investicinė veikla ir papildomos paslaugos, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

21. **Investuotojas** – fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija, perdavę įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui pinigų ir (arba) finansinių priemonių, norėdami pasinaudoti įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio teikiamomis investicinėmis paslaugomis, arba, jeigu investicija bendra, kiekvienas įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui perduotų pinigų arba finansinių priemonių bendraturtis (fizinis ar juridinis asmuo arba kita organizacija).

22. **Įsipareigojimai investuotojui** – įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimai grąžinti investuotojui priklausančius pinigus ir (arba) finansines priemones.

23. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas** – fondas, kuriame kaupiamas turtas įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti pagal šį įstatymą.

24. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka** – pinigų suma, į kurią investuotojas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įgyja teisę įvykus įsipareigojimų investuotojams draudžiamajam įvykiui.

25. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistema** – šiame įstatyme nustatytų teisinio reguliavimo priemonių, skirtų investuotojų interesams apsaugoti ir jų pasitikėjimui investicinių paslaugų teikėjais išlaikyti, sistema ir tokiems patiems tikslams skirta pagal valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus įsteigta ir oficialiai pripažinta sistema.

26. **Įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis** – bankroto bylos iškėlimas įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui arba priežiūros institucijos sprendimas pripažinti įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvį nemokiu, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis dėl su savo finansine padėtimi susijusių priežasčių negali įvykdyti įsipareigojimų investuotojams ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.

27. **Kolektyvinio investavimo subjektas** – kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme; profesionaliesiems investuotojams skirtas kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesionaliesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių įstatyme; informuotiesiems investuotojams skirtas kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

28. **Kredito įstaiga** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

29. **Kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis kredito įstaigos, finansų maklerio

įmonės ar valdymo įmonės padalinys, kurio veiklos vieta yra valstybėje narėje ir kuris atlieka visas kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės funkcijas arba jų dalį.

30. **Mažos rizikos turtas** – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 336 straipsnio 1 lentelėje nurodytas pirmos ir antros kategorijų turtas ar kitas turtas, kurį valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ taryba laiko tokiu pat saugiu ir likvidžiu.

31. **Nuosavos lėšos** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte.

32. **Pagrindinis apdraustasis indėlis** – apdraustojo indėlio dalis, kuri neviršija 100 000 eurų.

33. **Pensijų fondas** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme, Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatyme, taip pat profesinių pensijų fondas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatyme.

34. **Pinigų plovimas** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.

35. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas, Europos Centrinis Bankas, atsižvelgiant į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamente (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, (OL 2013 L 287, p. 63) nustatytas funkcijas, arba tokias pačias kaip Lietuvos bankas finansų rinkos priežiūros funkcijas atliekanti institucija valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje.

36. **Priimančioji valstybė narė** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte.

37. **Tinkamas drausti indėlis** – indėlis, kuriam netaikomos šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos indėlių draudimo išimtys.

38. **Trečioji valstybė** – valstybė, kuri nėra Europos Sąjungos narė, taip pat nėra Europos ekonominės erdvės valstybė.

39. **Trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos administratorius** – trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemą administruojanti įstaiga arba tuo atveju, kai indėlių draudimo sistemą administruoja privatus asmuo, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama trečioji valstybė paskyrė vykdyti tos indėlių draudimo sistemos priežiūrą.

40. **Valdymo įmonė** – kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme; pensijų fondo valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme; profesionaliesiems investuotojams skirto kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesionaliesiems investuotojams

skirtų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių įstatyme; informuotiesiems investuotojams skirto kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

41. **Valstybė narė** – valstybė Europos Sąjungos narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

42. **Valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius** – kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą administruojanti įstaiga arba tuo atveju, kai indėlių draudimo sistemą administruoja privatus asmuo, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama valstybė narė paskyrė vykdyti tos indėlių draudimo sistemos priežiūrą.

43. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos bankų įstatyme, Lietuvos Respublikos Centrinės kredito unijos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatyme, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatyme, Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatyme, Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme.

ANTRASIS SKIRSNIS
INDĖLIŲ DRAUDIMAS

3 straipsnis. Indėlių draudimo objektas

1. Indėlių draudimo objektas yra indėlininkams priklausantys tinkami drausti indėliai visomis valiutomis.

2. Indėlių draudimo objektas nėra:

1) kitų kredito įstaigų indėliai, laikomi savo sąskaita ir savo vardu;

2) nuosavos lėšos;

3) indėliai, dėl kurių priimtas apkaltinamasis nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo;

4) finansų įstaigų indėliai;

5) valdymo įmonių indėliai;

6) finansų maklerio įmonių indėliai;

7) indėliai, kurių savininkų tapatybė nenustatyta (anoniminėse ir koduotose sąskaitose laikomi indėliai);

8) pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą veikiančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių indėliai;

9) kolektyvinio investavimo subjektų indėliai;

10) pensijų fondų indėliai;

11) valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme, indėliai, išskyrus tokių institucijų ir įstaigų depozitinėse sąskaitose laikomas kitiems asmenims priklausančias lėšas;

12) Lietuvos banko indėliai;

13) paties indėlių draudimo sistemos dalyvio išleisti skolos vertybiniai popieriai ir įsipareigojimai, susiję su jo akceptais ir paprastaisiais vekseliais;

14) elektroniniai pinigai ir elektroninių pinigų įstaigos iš elektroninių pinigų turėtojų mainams į elektroninius pinigus gautos lėšos.

3. Nustatydama, ar indėlininko indėliai yra tinkami drausti, kredito įstaiga turi teisę vadovautis kliento ar priežiūros institucijos pateikta informacija, išskyrus atvejus, kai kredito įstaigai yra žinoma arba turėtų būti žinoma, kad ta informacija yra neteisinga.

4 straipsnis. Indėlių draudimo suma

1. Indėlių draudimo suma yra lygi indėlininkui priklausančių tinkamų drausti indėlių sumai, buvusiai kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną, tačiau ji negali būti didesnė kaip 100 000 eurų, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis.

2. Didesnė negu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta indėlių draudimo suma indėlininkui fiziniam asmeniui apskaičiuojama ir išmokama šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis, kai į indėlininko sąskaitą ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos buvo įskaityti pinigai tokiais pagrindais:

1) už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybėn indėlininkui nuosavybės teise priklausiusį gyvenamąjį būstą (įskaitant priskirtą žemę), tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 300 000 eurų;

2) už indėlininko paveldėtas pinigines lėšas pagal testamentą arba pagal įstatymą, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų;

3) už indėlininko kaip naudos gavėjo pagal gyvybės draudimo sutartį ar jos esmę atitinkančią sutartį mirties atveju gautas pinigines lėšas, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų;

4) už indėlininko įstatymų nustatytais atvejais dėl kito asmens žūties atliekant darbo ar tarnybines pareigas gautas pinigines lėšas kaip kompensaciją arba jos esmę atitinkančią išmoką, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų;

5) įstatymų nustatytais atvejais pervesti indėlininkui kaip išmoka ar kompensacija už smurtiniais nusikaltimais padarytą žalą ar žalą, atsiradusią dėl ikiteisminio tyrimo pareigūnų, prokuroro, teisėjo ar teismo veiksmų, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų.

3. Apskaičiuojant indėlių draudimo sumą vienam indėlininkui pagal šio straipsnio 2 dalį, prie indėlininkui priklausančių tinkamų drausti indėlių sumos, buvusios kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną, bet ne didesnės kaip 100 000 eurų, pridedami šio straipsnio 2 dalyje nurodyti pinigai. Bendra indėlių draudimo suma vienam indėlininkui negali viršyti indėlio likučio, buvusio kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną.

5 straipsnis. Papildomas indėlių draudimas

1. Papildomai draudžiami tik tie tinkami drausti indėliai, kurių draudimo (arba kitokio saugumo užtikrinimo) sąlygos pagal trečiosios valstybės teisės aktus yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Jeigu trečiosios valstybės bankas Lietuvos Respublikoje įsteigia filialą ir šiame filiale laikomi indėliai draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ (toliau – draudimo įmonė) taryba nustato, kad šios indėlių draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas privalo dalyvauti Lietuvos indėlių draudimo sistemoje ir papildomai apdrausti banko filiale laikomus tinkamus drausti indėlius.

3. Papildomo indėlių draudimo suma yra lygi trečiosios valstybės banko filiale laikomų tinkamų drausti indėlių sumos ir sumos, kuri išmokama indėlininkui pagal trečiosios valstybės teisės aktus, reglamentuojančius tos šalies indėlių draudimo sistemą, skirtumui, tačiau papildomo indėlių draudimo suma kartu su pagal trečiosios valstybės teisės aktus išmokama suma negali viršyti šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytos sumos.

4. Papildomo indėlių draudimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

5. Jeigu trečiosios valstybės bankas Lietuvos Respublikoje įsteigia filialą ir šiame filiale tinkami drausti indėliai nedraudžiami (arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus), filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas privalo dalyvauti Lietuvos indėlių draudimo sistemoje ir apdrausti banko filiale laikomus tinkamus drausti indėlius pagal šį įstatymą.

6. Trečiosios valstybės bankas, pateikdamas Lietuvos bankui prašymą įsteigti Lietuvos Respublikoje filialą, kuriame numatoma priimti indėlius, arba prašymą suteikti teisę priimti indėlius, turi pateikti draudimo įmonei teisės aktų, kuriuose nustatomos indėlių draudimo sąlygos

toje trečiojoje valstybėje, kopijas ir patvirtintus jų vertimus į lietuvių kalbą. Apie indėlių draudimo sąlygų trečiojoje valstybėje pasikeitimus trečiosios valstybės bankas privalo nedelsdamas informuoti draudimo įmonę.

6 straipsnis. Indėlių draudimo išmokos apskaičiavimas

1. Apskaičiuojant indėlių draudimo išmokos sumą vienam indėlininkui, susumuojami visi toje pačioje kredito įstaigoje laikomi vieno indėlininko (įskaitant indėlininko juridinio asmens ar kitos organizacijos filialus, atstovybes, kitus struktūrinius padalinius) tinkami drausti indėliai visomis valiutomis, į kuriuos indėlininkas turi reikalavimo teises, ir indėlių draudžiamojo įvykio dieną priskaičiuotos, tačiau į indėlininko sąskaitą neįskaitytos palūkanos už tinkamus drausti indėlius. Apskaičiuojant indėlių draudimo išmokos sumą, į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai neatsižvelgiama.

2. Jeigu tinkamas drausti indėlis laikomas bendroje sąskaitoje, tinkamas drausti indėlis padalijamas kiekvienam bendraturčiui lygiomis dalimis, jeigu sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, ar teismų sprendimuose nenustatyta kitaip. Kiekvienas asmuo, atidarydamas bendrą sąskaitą kredito įstaigoje, privalo kredito įstaigai nurodyti, kad atidaroma sąskaita yra bendra sąskaita, ir kredito įstaigai pateikti asmenų, kurie turi teises į bendroje sąskaitoje laikomus indėlius, tapatybę patvirtinančius dokumentus teisės aktų ir kredito įstaigos nustatyta tvarka.

3. Jeigu tinkamas drausti indėlis yra depozitinėje sąskaitoje, tinkamas drausti indėlis padalijamas kiekvienam fiziniam ar juridiniam asmeniui arba kitai organizacijai, kuriems priklauso depozitinėje sąskaitoje laikomos lėšos, pagal jiems priklausančią indėlio dalį. Kiekvienas asmuo, atidarydamas kredito įstaigoje sąskaitą, kurioje bus laikomos tik kitiems asmenims nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklausančios lėšos, privalo kredito įstaigai nurodyti, kad atidaroma sąskaita yra depozitinė sąskaita, nurodyti įstatymą, kuriuo vadovaujantis atidaryta tokia sąskaita, ir kredito įstaigos arba draudimo įmonės reikalavimu per 5 darbo dienas pateikti duomenis apie tokioje sąskaitoje laikomas kiekvienam asmeniui priklausančias lėšas. Duomenų pateikimo draudimo įmonei formą, turinį ir tvarką nustato ir savo interneto svetainėje skelbia draudimo įmonė.

4. Indėlių draudimo išmokos suma vienam indėlininkui yra lygi indėlių draudimo sumai, nustatytai pagal šio įstatymo 4 straipsnį.

5. Jeigu indėlių draudimo išmokos suma vienam indėlininkui fiziniam asmeniui yra didesnė kaip 100 000 eurų dėl šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių, dėl indėlių draudimo išmokos sumos, viršijančios 100 000 eurų, išmokėjimo indėlininkas turi per vieną mėnesį nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos pateikti indėlių draudimo sistemos dalyviui

prašymą ir dokumentus, patvirtinančius, kad pinigai į indėlininko sąskaitą ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos buvo įskaityti šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytais pagrindais. Indėlių draudimo sistemos dalyviai, įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui, turi būti pasirengę priimti tokius indėlininkų prašymus. Indėlių draudimo sistemos dalyvis duomenis indėlių draudimo išmokos, viršijančios 100 000 eurų, sumai apskaičiuoti ir išmokėti perduoda draudimo įmonei ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo visų dokumentų, patvirtinančių indėlininko teisę į tokią indėlių draudimo išmoką, gavimo dienos. Indėlininkas, per šioje dalyje nurodytą terminą nepateikęs visų šioje dalyje nurodytų dokumentų, netenka teisės į 100 000 eurų viršijančią indėlių draudimo išmokos sumą pagal šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalį. Jeigu indėlininkas šioje dalyje nustatytą terminą praleido dėl svarbių priežasčių, praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik teismo tvarka.

6. Už tinkamus drausti indėlius užsienio valiuta indėlių draudimo išmokos suma apskaičiuojama pagal indėlių draudžiamojo įvykio dieną Europos Centrinio Banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, o kai euro ir užsienio valiutos santykio Europos Centrinis Bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį.

7. Indėlių draudimo išmokos apskaičiuojamos ir mokamos pagal indėlių draudimo sistemos dalyvio indėlių draudžiamojo įvykio dienos duomenis apie indėlius ir indėlininkus. Indėlių draudimo išmokos sumą pagal indėlių draudimo sistemos dalyvio pateiktus duomenis apskaičiuoja ir indėlių draudimo išmokų išmokėjimą organizuoja draudimo įmonė. Už draudimo įmonei perduotų duomenų tikrumą ir pateikimą laiku atsako indėlių draudimo sistemos dalyvis.

8. Indėlių draudimo sistemos dalyviai privalo įdiegti priemones, leidžiančias iš karto identifikuoti kiekvienam indėlininkui priklausančią tinkamų drausti indėlių sumą, pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą ir kitus duomenis, reikalingus indėlių draudimo išmokoms apskaičiuoti, kuriuos draudimo įmonės prašymu indėlių draudimo sistemos dalyviai privalo pateikti draudimo įmonei nedelsdami, bet ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 ir 5 dalyse.

9. Indėlių draudimo išmokų apskaičiavimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

7 straipsnis. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimas

1. Indėlininkas įgyja teisę į indėlių draudimo išmoką nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos. Jeigu indėlių draudžiamojo įvykio dieną indėlininkui priklausančios lėšos vadovaujantis įstatymais turi būti laikomos depozitinėje sąskaitoje, indėlininkams priklausančios draudimo išmokos šiame straipsnyje nustatyta tvarka išmokamos tam asmeniui, kurio vardu atidarytoje

sąskaitoje laikomos indėlininkams priklausančios lėšos. Indėlių draudimo išmoka mokama eurais. Indėlių draudimo išmoka mokama euro centų tikslumu – dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu ir apvalinama pagal matematines skaičių apvalinimo taisykles.

2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 20 darbo dienų nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos.

3. Indėlininkas turi teisę į avansinę minimaliosios mėnesinės algos dydžio, bet ne didesnę negu indėlininko turima tinkamo drausti indėlio suma, indėlių draudimo išmokos dalį (toliau – avansinė indėlių draudimo išmoka), kuri indėlininko prašymu išmokama per 5 darbo dienas nuo jo prašymo gavimo draudimo įmonėje dienos, su sąlyga, kad draudimo įmonė neišmokės indėlių draudimo išmokos per 7 darbo dienas nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos. Išmokėta avansinė indėlių draudimo išmoka atimama iš bendros šiam indėlininkui apskaičiuotos indėlių draudimo išmokos sumos. Avansinės indėlių draudimo išmokos dydis apskaičiuojamas pagal šio įstatymo 6 straipsnio 7 dalį, o išmokėjimo tvarkai *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalių nuostatos.

4. Indėlių draudimo išmokos išmokėjimas atidedamas, kai:

1) trūksta duomenų, kuriais pagrindžiama besikreipiančio asmens teisė į indėlių draudimo išmoką, arba dėl indėlio vyksta teisminis ginčas – iki bus pateikti duomenys, kuriais pagrindžiama teisė gauti indėlių draudimo išmoką, arba įsiteisės galutinis teismo sprendimas, kuriuo išsprendžiamas ginčas dėl indėlio;

2) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka indėlininkui apribota teisė disponuoti indėliu – iki apribojimų panaikinimo;

3) per pastaruosius 24 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų – iki 3 mėnesių nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos;

4) draudimo įmonė iš indėlių draudimo sistemos dalyvio gauna duomenis apie indėlių draudimo išmokos sumą, kuri bus didesnė kaip 100 000 eurų dėl šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių, sumai, viršijančiai 100 000 eurų, – iki bus išsiaiškintos šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos sumos, bet ne ilgiau kaip 3 mėnesiams nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos;

5) reikalavimus atitinkantis indėlis laikomas bendroje ar depozitinėje sąskaitoje – iki bus išsiaiškintos konkrečiam asmeniui bendroje ar depozitinėje sąskaitoje priklausančios sumos, bet ne ilgiau kaip 3 mėnesiams nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos;

6) indėlių draudimo išmokos mokamos Lietuvos Respublikoje įsteigtos kredito įstaigos priimančiojoje valstybėje narėje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 7 dalį – iki priimančiosios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius patvirtins, kad jis yra pasiruošęs mokėti indėlių draudimo išmokas;

7) indėlių draudimo išmokos mokamos kitoje valstybėje narėje buveinę turinčios kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 8 dalį – iki buveinės valstybės narės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, administratorius pateiks draudimo įmonei duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti, ir perves draudimo išmokoms išmokėti reikiamą lėšų sumą;

8) papildomo draudimo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalį indėlių draudimo išmokos mokamos trečiosios valstybės kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 9 dalį – iki trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, administratorius pateiks draudimo įmonei duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti.

5. Indėlių draudimo išmokos Indėlių draudimo fondo vardu gali būti išmokamos draudimo įmonės tarybos nustatytais atvejais per draudimo įmonę arba per draudimo įmonės atrinktą mokėjimo paslaugų teikėją. Draudimo įmonės taryba nustato mokėjimo paslaugų teikėjo (teikėjų), per kurį (kuriuos) bus mokamos indėlių draudimo išmokos, atrankos tvarką. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti indėlių draudimo išmokų išmokėjimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą neskelbiama viešai.

6. Indėlių draudimo išmokos išmokamos nereikalaujant indėlininko pateikti prašymą, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje ir šio įstatymo 6 straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus. Draudimo įmonė per šio straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą viešai informuoja indėlininkus apie indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, taip pat šią informaciją pateikia savo interneto svetainėje.

7. Lietuvos Respublikoje įsteigtas bankas, valstybėje narėje įsteigęs filialą, šiame filiale indėlininkų laikomus tinkamus drausti indėlius privalo apdrausti pagal šį įstatymą. Indėlių draudimo išmokos tokių filialų indėlininkams Indėlių draudimo fondo vardu išmokamos priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, teisės aktų nustatyta tvarka. Dėl draudimo išmokų išmokėjimo tokių filialų indėlininkams draudimo įmonė kreipiasi į priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, indėlių draudimo sistemos administratorių ir pateikia jam duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti, ir atlygina indėlių draudimo išmokų išmokėjimo administravimo išlaidas. Filialo indėlininkams indėlių draudimo išmokos mokamos eurais. Draudimo įmonė atsako už pateiktus duomenis ir jų pagrindu išmokėtas indėlių draudimo išmokų sumas. Dėl tokių draudimo išmokų išmokėjimo kilę ginčai sprendžiami Lietuvos Respublikos teismuose pagal Lietuvos Respublikos teisę.

8. Valstybės narės jurisdikcijai priklausančio banko Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams indėlių draudimo išmokas buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas,

indėlių draudimo sistemos administratoriaus vardu moka draudimo įmonė, gavusi iš tos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti. Draudimo įmonė neatsako už buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratoriaus pateiktų duomenų teisingumą ir indėlių draudimo išmokų dydžio apskaičiavimą. Šiuo atveju ginčai sprendžiami buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, teismuose pagal tos valstybės narės teisę. Draudimo įmonė kreipiasi į buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratorių dėl indėlių draudimo išmokų išmokėjimo šio banko Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams administravimo išlaidų apmokėjimo. Draudimo įmonė teikia tokio filialo indėlininkams informaciją valstybės narės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, administratoriaus vardu ir jo vardu turi teisę gauti korespondenciją iš tokio filialo indėlininkų.

9. Draudimo įmonė trečiosios valstybės kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams papildomo draudimo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalį išmoką išmoka tik iš trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, gavusi duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti.

10. Draudimo įmonė priimančiosios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui teikia informaciją, kaip indėlių draudimo sistemos dalyviai, įsteigę filialą valstybėje narėje, laikosi šio įstatymo nustatytų reikalavimų, apie jų testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus ir visą informaciją, reikalingą pasirengti išmokėti indėlių draudimo išmokas filialo indėlininkams, įskaitant duomenis apie tinkamus drausti indėlius, laikydamasi duomenų apsaugos ir konfidencialumo reikalavimų.

11. Siekdama užtikrinti sklandų indėlių draudimo išmokų išmokėjimą filialų indėlininkams, tinkamą tarpusavio atsiskaitymą indėlių draudimo sistemos dalyvių perėjimo į kitą indėlių draudimo sistemą ar skolinimo atveju, draudimo įmonė bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriumi ir sudaro su juo rašytines bendradarbiavimo sutartis. Tokiose sutartyse nustatomi indėlininkų duomenų apsaugos ir konfidencialumo reikalavimai. Draudimo įmonė apie tokias sutartis praneša Europos bankininkystės institucijai. Jeigu draudimo įmonė negali pasiekti susitarimo arba kyla ginčų dėl sutarties aiškinimo, draudimo įmonė gali perduoti klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai. Tokių sutarčių nebuvimas neturi įtakos indėlininkų reikalavimams į indėlių draudimo išmoką arba kredito įstaigų reikalavimams pagal šio įstatymo 11 straipsnio 4 ir 6 dalis.

12. Indėlininko teisė į indėlių draudimo išmoką galioja 5 metus nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos. Ginčus dėl indėlininko teisės į indėlių draudimo išmoką sprendžia bendrosios kompetencijos teismai įstatymų nustatyta tvarka.

13. Asmuo, kuriam indėlių draudimo išmoka išmokėta neteisėtai arba per klaidą, privalo ją grąžinti Indėlių draudimo fondui. Indėlių draudimo fondo teisė reikalauti grąžinti neteisėtai arba per klaidą išmokėtą indėlių draudimo išmoką galioja 5 metus nuo indėlių draudimo išmokos išmokėjimo dienos. Grąžintos sumos įskaitomos į Indėlių draudimo fondą.

14. Draudimo įmonė su indėlininkais susirašinėja valstybės narės, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, valstybine kalba ar kalbomis, o kai kredito įstaiga vykdo veiklą tiesiogiai kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, – ta kalba, kurią indėlininkas pasirinko atidarant sąskaitą, laikydamiesi Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo reikalavimų.

15. Indėlių draudimo išmokų ir avansinių indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

8 straipsnis. Indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai

1. Indėlių draudimo išmokos nemokamos:

1) už šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus indėlius, lėšas, pinigus, vertybinius popierius ir įsipareigojimus;

2) indėlininkams už indėlius sąskaitoje, kurioje per pastaruosius 24 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų ir laikomo indėlio suma yra mažesnė kaip 10 eurų.

2. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimas stabdomas, kai indėlininkui ar kitam asmeniui, turintiems reikalavimo teisę į indėlių draudimo išmoką, yra pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo, iki galutinio teismo sprendimo įsiteisėjimo.

9 straipsnis. Indėlių draudimo išmokos išmokėjimo padariniai

1. Asmuo, kuriam buvo išmokėta visa indėlių draudimo išmoka, nuo indėlių draudimo išmokos išmokėjimo dienos netenka teisių reikalauti iš indėlių draudimo sistemos dalyvio, pas kurį laikė indėlį, išmokėtos indėlių draudimo išmokos dydžio pinigų sumos.

2. Išmokėjus indėlių draudimo išmoką, indėlių draudimo sistemos dalyvis draudimo įmonės nurodymu privalo sumažinti įsipareigojimus indėlininkams draudimo įmonės nurodytomis išmokėtomis indėlių draudimo išmokos dydžio pinigų sumomis ir šiomis sumomis padidinti įsipareigojimus Indėlių draudimo fondui.

3. Indėlių draudimo sistemos dalyvio bankroto procese Indėlių draudimo fondui atstovauja, jo vardu veikia ir kaip kreditorius nurodoma draudimo įmonė.

10 straipsnis. Informavimas apie indėlių draudimą

1. Indėlių draudimo sistemos dalyvis esamus ir būsimus indėlininkus privalo šio įstatymo nustatyta tvarka informuoti, kokios indėlių draudimo sistemos dalyvis jis yra, taip pat turi sudaryti sąlygas viešai susipažinti su atvejais, kai indėliai nėra draudžiami ir kai yra taikomi indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai. Šią informaciją indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo pateikti visose vietose, kuriose jis teikia finansines paslaugas, klientui laisvai prieinamoje vietoje ir savo interneto svetainėje, o kliento prašymu tokią informaciją klientui suteikti asmeniškai. Indėlių draudimo sistemos dalyvis šią informaciją privalo pateikti lietuvių kalba, o indėlių draudimo sistemos dalyvis, valstybėje narėje įsteigęs filialą, klientams, filiale laikantiems indėlius, tokią informaciją privalo pateikti valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, valstybine kalba ar kalbomis. Šalių susitarimu informacija gali būti pateikiama kita kalba.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvis, prieš sudarydamas sutartį dėl indėlio priėmimo, kiekvienam sutartį pasirašančiam klientui privalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir šio įstatymo 1 priede nustatytos formos ir turinio informaciją indėlininkui (toliau – informacija indėlininkui). Klientas turi patvirtinti, kad tokią informaciją indėlininkui gavo. Indėlių draudimo sistemos dalyvis gali priimti indėlį tik gavęs kliento patvirtinimą apie informacijos indėlininkui gavimą.

3. Kad indėlis yra tinkamas drausti, indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo indėlininkui tai patvirtinti sąskaitų išrašuose ir juose pateikti nuorodą į informaciją indėlininkui. Informaciją indėlininkui indėlių draudimo sistemos dalyvis kiekvienam indėlininkui pateikia bent kartą per metus (pridėdamas kaip priedą prie sąskaitos išrašo ar kitokiu būdu).

4. Informacija indėlininkui perduodama indėlių draudimo sistemos dalyvio ir indėlininko sutartu būdu. Jeigu indėlininkas naudojasi internetinės bankininkystės paslaugomis, informacija indėlininkui gali būti perduodama elektroninėmis priemonėmis. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis ir indėlininkas nėra sutarę dėl informacijos pateikimo būdo ir indėlininkas nesinaudoja internetinės bankininkystės paslaugomis, informacija indėlininkui pateikiama elektroninėmis priemonėmis arba raštu. Kliento prašymu informacija indėlininkui pateikiama raštu popieriuje.

5. Draudimo įmonė savo interneto svetainėje skelbia indėlininkams visą aktualią informaciją apie indėlių draudimo sąlygas, indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, atvejus, kai indėliai nėra draudžiami ir kai yra taikomi indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai.

6. Informacija apie indėlių draudimo ir indėlių draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas negali būti naudojama reklamoje. Informuojant apie indėlių draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas, draudžiama nurodyti, kad indėlių draudimo suma neribojama. Kredito įstaigos, reklamuodamos savo produktą, gali nurodyti tik draudimo įmonę arba valstybės narės ar

trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos administratorių, kuris draudžia reklamoje nurodytą produktą.

7. Jeigu kredito įstaiga pasitraukė iš indėlių draudimo sistemos arba indėlių draudimas jai buvo nutrauktas, ji per vieną mėnesį apie tai privalo informuoti savo klientus šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

8. Indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo informuoti savo indėlininkus apie numatomą reorganizavimą įstatymų nustatyta tvarka, bet ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki reorganizavimo pabaigos. Jeigu būtina išsaugoti komercinę paslaptį arba siekiama finansų sistemos stabilumo, priežiūros institucija turi teisę sutrumpinti šioje dalyje nustatytą terminą. Nuo informavimo apie indėlių draudimo sistemos dalyvio reorganizavimą dienos indėlininkai, nepatirdami jokių finansinių nuostolių, turi teisę per 3 mėnesius savo tinkamus drausti indėlius, įskaitant visas sukauptas palūkanas ir bet kokią kitą finansinę naudą, neapsiribodami šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta indėlių draudimo suma, tačiau ne didesnius negu buvusius reorganizavimo pabaigos dieną, atsiimti arba perkelti į kitą kredito įstaigą.

9. Šio straipsnio nuostatų *mutatis mutandis* privalo laikytis Lietuvos Respublikoje veikiantys valstybių narių ar trečiųjų valstybių kredito įstaigų filialai, kurie nėra Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviai.

10. Šiame straipsnyje nurodytos informacijos indėlininkui teikimo klientų aptarnavimo padaliniuose, interneto svetainėse, sutartyse ir sąskaitų išrašuose tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

11 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos dalyviai

1. Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviai:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigti bankai, įskaitant šių bankų filialus, įsteigtus Lietuvos Respublikoje ir kitose valstybėse narėse;

2) trečiųjų valstybių bankai, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, kuriuose laikomi indėliai nedraudžiami arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs bankas, teisės aktus;

3) trečiųjų valstybių bankai, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, kuriuose laikomi indėliai draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios indėlių draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme;

4) Lietuvos Respublikoje įsteigtos kredito unijos ir Centrinė kredito unija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviais tampa nuo tos dienos, kai į Indėlių draudimo fondą sumoka pirmąją (avansinę) indėlių draudimo įmoką.

3. Jeigu kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis ketina savo buveinę perkelti į Lietuvos Respubliką ir pereiti į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą, jis apie tokį ketinimą privalo raštu pranešti draudimo įmonei ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius. Apie tokio pranešimo gavimą draudimo įmonė informuoja kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorių per 10 darbo dienų nuo pranešimo gavimo dienos.

4. Kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis tampa Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviu nuo tos dienos, kai kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius draudimo įmonei perveda visas įmokas, kurias dalyvis buvo sumokėjęs kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai per 12 mėnesių iki perėjimo į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą, išskyrus sumokėtas specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas.

5. Jeigu Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis ketina pasitraukti iš Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos ir pereiti į kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą, jis apie tokį ketinimą privalo raštu pranešti draudimo įmonei ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius. Per tą laikotarpį indėlių draudimo sistemos dalyvis toliau privalo mokėti tiek periodines (*ex ante*), tiek specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas į Indėlių draudimo fondą pagal šio įstatymo 12 straipsnį ir vykdyti visas kitas šiame įstatyme nustatytas pareigas. Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis gali pasitraukti iš Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos tik visiškai atsiskaitęs su Indėlių draudimo fondu.

6. Kai buvęs Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis tampa kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyviu, draudimo įmonė perveda kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui į Indėlių draudimo fondą per 12 mėnesių iki perėjimo į kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą sumokėtas periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas. Tačiau šios periodinės (*ex ante*) įmokos nepervedamos, kai Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviui dėl šiame įstatyme nustatytos tvarkos pažeidimo buvo nutrauktas indėlių draudimas pagal šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalį.

7. Jeigu kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis dalį veiklos perkelia į Lietuvos Respubliką, draudimo įmonė pareikalauja, kad kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius draudimo įmonei pervestų įmokų, kurias dalyvis buvo sumokėjęs kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai per 12 mėnesių iki tos dalies veiklos perkėlimo, išskyrus specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas, sumą, proporcingą perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

8. Jeigu Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis dalį veiklos perkelia į kitą valstybę narę, draudimo įmonė kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui perveda periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų, kurias dalyvis buvo sumokėjęs į Indėlių draudimo fondą per 12 mėnesių iki tos dalies veiklos perkėlimo, sumą, proporcingą perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

9. Priėmimo į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą ir pasitraukimo iš jos tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

10. Draudimo įmonė tvarko ir savo interneto svetainėje skelbia Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvių sąrašą.

12 straipsnis. Periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos

1. Indėlių draudimo sistemos dalyviai į Indėlių draudimo fondą privalo mokėti periodines (*ex ante*) ir specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas. Periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos į Indėlių draudimo fondą skaičiuojamos ir mokamos nuo pas indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, išskyrus šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytus indėlių draudimo sistemos dalyvius, kurių periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) įmokos yra skaičiuojamos nuo šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytos papildomos indėlių draudimo sumos. Periodinių (*ex ante*) draudimo įmokų apskaičiavimo tikslais visos vienoje depozitinėje sąskaitoje esančios lėšos laikomos priklausančiomis vienam indėlininkui.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvio periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į:

1) pas indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą;

2) pas konkretų indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos ir pas visus indėlių draudimo sistemos dalyvius indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos santykį;

3) konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumą, kurį nustato priežiūros institucija;

4) visų indėlių draudimo sistemos dalyvių tam tikrais metais į Indėlių draudimo fondą mokėtiną metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą (toliau – metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma).

3. Periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų ir specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų apskaičiavimo tikslais indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumas nustatomas atsižvelgiant į konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio vykdomo verslo

modelį, jo turto kokybę, teisės aktuose įtvirtintus indėlių draudimo sistemos dalyvių veiklos riziką ribojančius normatyvus ir kitus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos riziką apibūdinančius kriterijus. Indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikos įvertinimo metodus ir tvarką, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos 2015 m. gegužės 28 d. gaires EBA/GL/2015/10 dėl įnašų į indėlių garantijų sistemas apskaičiavimo metodų (toliau – Europos bankininkystės institucijos gairės EBA/GL/2015/10), bendradarbiaudama su draudimo įmone, nustato ir tvirtina priežiūros institucija. Apie patvirtintus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikos įvertinimo metodus priežiūros institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją.

4. Metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą nustato ir peržiūri draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma negali būti didesnė kaip 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma kuo tolygiau paskirstant finansinę naštą per laikotarpį, iki bus pasiekti mažiausiasis ir nacionalinis tiksliniai lygiai, atsižvelgiant į:

1) Indėlių draudimo fondo turimus finansinius išteklius, įvertinus jo turimus skolinius įsipareigojimus;

2) tikslą iki 2024 m. liepos 3 d. pasiekti mažiausiąjį tikslinį lygį, išskyrus šio įstatymo 15 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas išimtis, ir iki 2028 m. liepos 3 d. – nacionalinį tikslinį lygį;

3) poreikį išlaikyti ir atkurti mažiausiąjį ir nacionalinį tikslinius lygius;

4) esamą verslo ciklo stadiją ir galimą prociklinį periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų poveikį indėlių draudimo sistemos dalyvių finansinei būklei, atsižvelgiant į Europos bankininkystės institucijos gaires EBA/GL/2015/10.

5. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma iki gegužės 31 d. vieniems metams nuo liepos 1 d. iki kitų metų birželio 30 d. Nustatant metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą, vertinami praėjusių kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenys. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija turi teisę kartą per metus peržiūrėti nustatytą metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą ir ją pakeisti, jeigu Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai padidėja arba sumažėja didesne kaip dviejų trečdalių mažiausiojo tikslinio lygio suma. Tokia peržiūra gali būti atliekama iki lapkričio 30 d. 6 mėnesių laikotarpiui nuo kitų metų sausio 1 d. iki birželio 30 d. Peržiūrint metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą, vertinami praėjusio pusmečio (birželio 30 d.) duomenys. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma tol, kol pasiekiamas ar atkuriamas nacionalinis tikslinis lygis.

6. Kai Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai pasiekia šiame įstatyme nustatytą nacionalinį tikslinį lygį, metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma yra 0,05 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių.

7. Šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, įgiję teisę priimti indėlius, į draudimo įmonės nurodytą Indėlių draudimo fondo sąskaitą per 10 dienų nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos sumoka pirmąją (avansinę) draudimo įmoką:

1) šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai – 2 000 eurų;

2) šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti subjektai – 200 eurų.

8. Sumokėta pirmoji (avansinė) įmoka įskaitoma į indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinų vėlesnių periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą.

9. Periodinių (*ex ante*) ir specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų ir pirmųjų (avansinių) draudimo įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką bei terminus, vadovaudamasi šiuo įstatymu ir kitais teisės aktais, nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

10. Kiekvieno indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinos periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos dydį, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos gaires EBA/GL/2015/10, apskaičiuoja draudimo įmonė. Draudimo įmonei informaciją, reikalingą indėlių draudimo įmokoms apskaičiuoti, pateikia:

1) priežiūros institucija – apie indėlių draudimo sistemos dalyvių veiklos rizikingumo vertinimą;

2) indėlių draudimo sistemos dalyviai – apie pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą.

13 straipsnis. Indėlių draudimo įmokų mokėjimas

1. Indėlių draudimo sistemos dalyviui jo mokėtinų periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokų į Indėlių draudimo fondą sumą nurodo draudimo įmonė. Periodinė (*ex ante*) indėlių draudimo įmoka turi būti sumokėta per 10 darbo dienų, o specialioji (*ex post*) indėlių draudimo įmoka – per 2 darbo dienas nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos.

2. Periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas indėlių draudimo sistemos dalyvis moka vieną kartą per mėnesį.

3. Specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas indėlių draudimo sistemos dalyvis moka, kai yra šio įstatymo 14 straipsnyje nustatytos sąlygos.

4. Indėlių draudimo įmokos mokamos eurais. Draudimo įmonė gali leisti indėlių draudimo sistemos dalyviui iki 30 procentų savo periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų padengti mokėjimo įsipareigojimais. Mokėjimo įsipareigojimai negali sudaryti daugiau kaip

30 procentų visų Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių sumos. Draudimo įmonė nustato ir savo interneto svetainėje skelbia įmokų užtikrinimo mokėjimo įsipareigojimais tvarką.

5. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą nesumoka indėlių draudimo įmokos arba jos dalies, už kiekvieną pavėluotą dieną skaičiuojami ir mokami 0,02 procento delspinigiai nuo nesumokėtos sumos. Delspinigiai apskaičiuojami ir mokami pagal draudimo įmonės tarybos nustatytą delspinigių už laiku nesumokėtą indėlių draudimo įmoką skaičiavimo ir mokėjimo tvarką. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis nesumoka indėlių draudimo įmokų, reikiama suma ir delspinigiai iš jo išieškomi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Nesumokėti delspinigiai yra išieškomi, jeigu jų išieškojimo sąnaudos neviršija išieškomos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiku nesumokėtą indėlių draudimo įmoką.

6. Indėlių draudimo fondo reikalavimams dėl indėlių draudimo įmokų išieškojimo taikomas bendrasis ieškinio senaties terminas.

7. Draudimo įmonė kiekvienais metais iki kovo 31 d. informuoja Europos bankininkystės instituciją apie pas indėlių draudimo sistemos dalyvius laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą ir apie Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių sumą praėjusių metų gruodžio 31 d.

8. Prievolė mokėti periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas ir specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas pasibaigia, kai indėlių draudimo sistemos dalyviui įvyksta indėlių draudžiamasis įvykis arba draudimo įmonės taryba indėlių draudimo sistemos dalyviui nutraukia indėlių draudimą pagal šio įstatymo 18 straipsnį. Iki prievolės pasibaigimo dienos nesumokėtos periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos ar jų dalis laikomos indėlių draudimo sistemos dalyvio įsiskolinimu Indėlių draudimo fondui.

14 straipsnis. Specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos

1. Jeigu įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių nepakanka visoms indėlininkams priklausančioms indėlių draudimo išmokoms išmokėti, indėlių draudimo sistemos dalyviai Indėlių draudimo fondui privalo mokėti specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvio specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus ir į sumos, reikalingos draudimo išmokoms indėlininkams išmokėti, ir Indėlių draudimo fondo turimų finansinių išteklių skirtumą.

3. Bendrą visų indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėtiną specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos sumą, gavusi priežiūros institucijos išvadą, nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija.

4. Specialioji (*ex post*) indėlių draudimo įmoka per kalendorinius metus negali viršyti 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių. Išimtinėmis aplinkybėmis priežiūros institucijos pritarimu draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija gali nustatyti ir didesnę kaip 0,5 procento specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų sumą, jeigu tai nekeltų pavojaus finansiniam stabilumui.

5. Indėlių draudimo sistemos dalyvis, gavęs draudimo įmonės nurodymą sumokėti specialiąją (*ex post*) indėlių draudimo įmoką į Indėlių draudimo fondą, turi teisę per 2 darbo dienas nuo šio nurodymo gavimo dienos pateikti priežiūros institucijai motyvuotą prašymą atidėti tokios įmokos mokėjimą. Specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos mokėjimo terminas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija gauna prašymą atidėti įmokos mokėjimą, iki priežiūros institucija priima sprendimą dėl atidėjimo. Priežiūros institucija apie tokio prašymo gavimą nedelsdama informuoja draudimo įmonę. Priežiūros institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti indėlių draudimo sistemos dalyvio specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos mokėjimą, jeigu tokių įmokų mokėjimas keltų pavojų indėlių draudimo sistemos dalyvio likvidumui ar mokumui. Sprendimą dėl specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos atidėjimo priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos ir apie tai nedelsdama informuoja draudimo įmonę ir indėlių draudimo sistemos dalyvį. Toks atidėjimas gali būti leidžiamas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, bet indėlių draudimo sistemos dalyvio motyvuotu prašymu gali būti pratęstas. Atidėta įmoka sumokama, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus indėlių draudimo sistemos dalyvio likvidumui ar mokumui.

15 straipsnis. Indėlių draudimo fondo tiksliniai lygiai

1. Mažiausiasis tikslinis lygis privalo būti pasiektas iki 2024 m. liepos 3 d.

2. Nacionalinis tikslinis lygis privalo būti pasiektas iki 2028 m. liepos 3 d.

3. Jeigu nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos iki 2024 m. liepos 3 d. iš Indėlių draudimo fondo išmokėtų indėlių draudimo išmokų bendra suma viršija 0,8 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi priežiūros institucijos išvadą, kad periodinių (*ex ante*) įmokų mokėjimas keltų pavojų indėlių draudimo sistemos dalyvių likvidumui ar mokumui, gali šio straipsnio 1 dalyje nustatytą mažiausiojo tikslinio lygio pasiekimo terminą pratęsti, tačiau ne ilgiau kaip iki 2028 m. liepos 3 d. Jeigu šis terminas yra pratęsiamas, tokiam pačiam laikotarpiui pratęsiamas ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytas nacionalinio tikslinio lygio pasiekimo terminas.

4. Jeigu pirmą kartą pasiekus mažiausiąjį tikslinį lygį, Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai sumažėja ir sudaro mažiau negu du trečdalius mažiausiojo tikslinio lygio, mažiausiasis

tikslinis lygis privalo būti atkurtas per 6 metus, o nacionalinis tikslinis lygis privalo būti pasiektas per 10 metų.

5. Jeigu mažiausiasis tikslinis lygis pasiekiamas anksčiau negu šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas, periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos toliau mokamos, kad būtų pasiektas nacionalinis tikslinis lygis, kurio pasiekimo terminas sutrumpinamas atitinkamu laikotarpiu, kuriuo sutrumpėjo mažiausiojo tikslinio lygio pasiekimo terminas.

16 straipsnis. Indėlių draudimo fondas

1. Indėlių draudimo fondas nėra juridinis asmuo. Indėlių draudimo fondą administruoja ir jo vardu veikia draudimo įmonė.

2. Indėlių draudimo išmokos mokamos iš Indėlių draudimo fondo.

3. Indėlių draudimo fondo lėšas sudaro:

1) periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos, įskaitant indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimus Indėlių draudimo fondui, ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos;

2) lėšos ir (arba) turtas, įstatymų nustatyta tvarka gauti iš likviduojamo indėlių draudimo sistemos dalyvio bankroto proceso metu;

3) lėšos, gautos susigrąžinus lėšas, panaudotas finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo (toliau – pertvarkymas) priemonėms finansuoti pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą;

4) pajamos iš Indėlių draudimo fondo lėšų investavimo;

5) kitos lėšos.

4. Indėlių draudimo fondo lėšos naudojamos:

1) indėlių draudimo išmokoms;

2) pertvarkymo priemonėms finansuoti, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje;

3) kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimui finansuoti pagal šio įstatymo 47 straipsnį;

4) fondo administravimo sąnaudoms padengti.

5. Indėlių draudimo fondo administravimo sąnaudų dydį, įvertinusi šio fondo numatomas administravimo sąnaudas, nustato draudimo įmonės taryba, tvirtindama Indėlių draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą.

6. Jeigu indėlių draudimo išmokoms mokėti Indėlių draudimo fonde trūksta finansinių išteklių ir nepakanka surinktų specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų, indėlių draudimo išmokos gali būti mokamos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo. Tokiu atveju Indėlių draudimo fondo pajamos naudojamos draudimo įmonės nuosavo kapitalo

privalomajam rezervui atkurti. Atkūrus draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo lygį, buvusį iki jo lėšų panaudojimo, Indėlių draudimo fondo pajamos perduodamos Indėlių draudimo fondui.

7. Draudimo įmonė, kai indėlių draudimo išmokoms mokėti Indėlių draudimo fonde trūksta finansinių išteklių, turi teisę skolintis. Lėšų indėlių draudimo išmokoms išmokėti skolinimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti lėšų indėlių draudimo išmokoms išmokėti skolinimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą viešai neskelbiama.

8. Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai gali būti:

1) Indėlių draudimo fondo grynieji pinigai;

2) Indėlių draudimo fondo indėliai;

3) Indėlių draudimo fondo mažos rizikos turtas, kurį galima parduoti už pinigus per ne ilgesnį negu indėlių draudimo išmokų išmokėjimo terminą, nustatytą šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje;

4) indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimai Indėlių draudimo fondui, kurių bendra vertė negali viršyti šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatyto dydžio.

9. Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai gali būti naudojami tik šio straipsnio 4 dalyje nurodytais tikslais.

10. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka gali leisti draudimo įmonei Indėlių draudimo fondo lėšas paskolinti kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai, jeigu yra pagrindas manyti, kad Indėlių draudimo fondo lėšų neprireiks indėlių draudimo išmokoms mokėti arba Indėlių draudimo fonde bus pakankamai lėšų indėlių draudimo išmokoms mokėti kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai suteikus paskolą. Indėlių draudimo sistemos lėšos gali būti paskolintos tik tuo atveju, kai tenkinamos šios sąlygos:

1) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius negali įvykdyti savo įsipareigojimų indėlininkams dėl indėlių draudimo sistemos turimų finansinių išteklių trūkumo;

2) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius išnaudojo indėlių draudimo sistemos dalyvių specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų surinkimo galimybes;

3) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius prisiėmė įsipareigojimą pasiskolintas lėšas naudoti tik indėlių draudimo išmokoms išmokėti;

4) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius neturi įsipareigojimo grąžinti paskolą kitų valstybių narių indėlių draudimo sistemų administratoriams;

5) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius nurodo prašomą pinigų sumą;

6) paskolos suma neviršija 0,5 procento besiskolinančios kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos pagrindinių apdraustųjų indėlių;

7) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius informavo Europos bankininkystės instituciją apie prašomą pasiskolinti pinigų sumą ir pagrįstai patvirtino, kad tenkinamos šioje dalyje išdėstytos sąlygos.

11. Paskolos kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai suteikimui taikomos šios sąlygos:

1) paskola suteikiama ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui. Paskola gali būti grąžinama dalimis, mokant kartą per metus. Palūkanos mokamos tik suėjus paskolos grąžinimo terminui;

2) nustatyta palūkanų norma yra ne mažesnė negu Europos Centrinio Banko nustatyta ribinio skolinimosi norma per visą paskolos laikotarpį;

3) draudimo įmonė informuoja Europos bankininkystės instituciją apie pradinę palūkanų normą ir paskolos grąžinimo terminą;

4) kita valstybė narė užtikrina, kad besiskolinančio šios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus renkamų įmokų pakaks paskolai grąžinti.

12. Draudimo įmonė Indėlių draudimo fondo vardu *mutatis mutandis* turi teisę skolintis iš kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos šio straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatytomis sąlygomis ir tvarka.

13. Į Indėlių draudimo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievoles.

14. Indėlių draudimo fondo lėšos laikomos atskiroje (atskirose) banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokią sąskaitą (tokias sąskaitas), privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šioje sąskaitoje (šiose sąskaitose) laikomos Indėlių draudimo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti reikalavimus pagal draudimo įmonės prievoles.

15. Indėlių draudimo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis. Indėlių draudimo fondo lėšų investavimas

Indėlių draudimo fondo lėšos tinkamai diversifikuojant investuojamos į mažos rizikos turtą draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka. Indėlių draudimo fondo lėšos gali būti investuojamos į mažos rizikos turtą, kurį galima parduoti už pinigus per ne ilgesnį negu indėlių draudimo išmokų išmokėjimo terminą, nustatytą šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje.

18 straipsnis. Indėlių draudimo nutraukimo tvarka

1. Jeigu priežiūros institucija laikinai ar visam laikui atšaukia indėlių draudimo sistemos dalyvio teisę priimti indėlius, tokiam indėlių draudimo sistemos dalyviui atitinkamai laikinai ar visam laikui indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas) nutrūksta.

2. Apie teisės priimti indėlius atšaukimą priežiūros institucija nedelsdama informuoja draudimo įmonę.

3. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis pažeidžia šiame įstatyme nustatytą tvarką, draudimo įmonė apie tai nedelsdama informuoja priežiūros instituciją, kuri, bendradarbiaudama su draudimo įmone, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant sankcijų taikymą, siekdama užtikrinti, kad indėlių draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos.

4. Jeigu priemonėmis, kurių buvo imtasi pagal šio straipsnio 3 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad indėlių draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos, ir (arba) jo veikla kelia pavojų Indėlių draudimo fondo įsipareigojimų vykdymui, draudimo įmonės taryba, pranešusi apie tai priežiūros institucijai ir su ja suderinusi, ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį gali įspėti indėlių draudimo sistemos dalyvį apie galimą indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimą. Įspėjus apie galimą indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimą, įnešti indėliai visiškai draudžiami. Jeigu per vieną mėnesį nuo įspėjimo dienos indėlių draudimo sistemos dalyvis nepašalina pažeidimų, draudimo įmonės tarybos sprendimu, suderintu su priežiūros institucija, indėlių draudimo sistemos dalyvio priimamų indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas) nutraukiamas.

5. Apie indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutrūkimą arba nutraukimą draudimo įmonė nedelsdama informuoja priežiūros instituciją ir paskelbia savo interneto svetainėje.

6. Indėlių draudimo sistemos dalyvis, kuriam nutrūko arba buvo nutrauktas indėlių draudimas, nedelsdamas informaciją apie tai privalo pateikti visose vietose, kuriose jis teikia finansines paslaugas, klientui laisvai prieinamoje vietoje ir savo interneto svetainėje.

19 straipsnis. Indėlių draudimo nutraukimo padariniai

1. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalį nutrūko indėlių draudimas, įvyksta indėlių draudžiamasis įvykis, indėlių draudimo išmokos išmokamos tik už tuos indėlius, kurie buvo priimti iki indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutrūkimo dienos (imtinai) ir nebuvo grąžinti iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos (imtinai).

2. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalį buvo nutrauktas indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas), įvyksta indėlių

draudžiamasis įvykis, indėlių draudimo išmokos išmokamos tik už tuos indėlius, kurie buvo priimti iki sprendimo dėl indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimo įsigaliojimo dienos (imtinai) ir nebuvo grąžinti iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos (imtinai).

3. Indėlių draudimo sistemos dalyviui, kuriam indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas) nutrauktas pagal šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalį, priežiūros institucija nedelsdama atšaukia teisę priimti indėlius.

TREČIASIS SKIRSNIS
ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMAS

20 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas yra investuotojo finansinės priemonės, nesvarbu, kokia valiuta jos yra išreikštos, ir (arba) pinigai visomis valiutomis.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas nėra įsipareigojimai šiems investuotojams:

1) Lietuvos bankui;

2) kredito įstaigoms;

3) finansų maklerio įmonėms;

4) finansų įstaigoms;

5) pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą veikiančioms draudimo įmonėms ir perdraudimo įmonėms;

6) pensijų fondams;

7) kolektyvinio investavimo subjektams.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas nėra investavimo rizika.

21 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo suma

1. Įsipareigojimų investuotojui draudimo suma negali būti didesnė kaip 22 000 eurų.

2. Papildomai draudžiamų įsipareigojimų investuotojui draudimo suma lygi įsipareigojimų investuotojui sumos ir sumos, kuri išmokama investuotojui pagal valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus, skirtumui, tačiau įsipareigojimų investuotojui draudimo suma negali viršyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sumos.

3. Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiosios valstybės banko filialų, trečiosios valstybės finansų maklerio įmonių filialų ir trečiosios valstybės valdymo įmonių filialų prisiimti įsipareigojimai investuotojams, kurie nedraudžiami (nekompensuojami) arba kitaip

neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, turi būti draudžiami pagal šį įstatymą.

22 straipsnis. Papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas

1. Papildomai draudžiami tik tie įsipareigojimai investuotojams, kurių draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos pagal trečiosios valstybės teisės aktus yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Jeigu trečiojoje valstybėje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė Lietuvos Respublikoje įsteigė filialą ir šiame filiale prisiimti įsipareigojimai investuotojams draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė privalo dalyvauti Lietuvos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemoje ir papildomai drausti Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo prisiimtus įsipareigojimus investuotojams. Valstybėje narėje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, turi teisę papildomai drausti filiale prisiimtus įsipareigojimus investuotojams.

3. Siekdama užtikrinti sklandų įsipareigojimų investuotojams papildomų draudimo išmokų išmokėjimą filialų investuotojams, draudimo įmonė bendradarbiauja ir keičiasi informacija su valstybės narės ar trečiosios valstybės, kurioje Lietuvos Respublikoje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė yra įsteigusi savo filialą arba kurios jurisdikcijai priklausantis bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė yra įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, valstybės narės ar trečiosios valstybės įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemą administruojančia įstaiga ir sudaro su ja rašytines bendradarbiavimo sutartis. Tokiose sutartyse nustatomi bent jau informacijos pateikimo, jos patikrinimo, pranešimo apie draudžiamąjį įvykį bei draudimo išmokos išmokėjimo reikalavimai.

4. Papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

23 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma ir išmokėjimo tvarka

1. Investuotojas įgyja teisę į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką nuo įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos.

2. Investuotojas įgyja teisę į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką tokiu atveju, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis negali įvykdyti pagal teisės aktus ar sutartis prisiimtų šių įsipareigojimų investuotojui:

1) grąžinti investuotojui priklausančius ir jo vardu laikomus pinigus, perduotus įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui norint pasinaudoti jo teikiamomis investicinėmis paslaugomis;

2) grąžinti investuotojui priklausančias ir jo vardu laikomas, tvarkomas ar valdomas finansines priemones, perduotas įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui naudojantis jo teikiamomis investicinėmis paslaugomis.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka mokama eurais (euro centų tikslumu – dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu ir apvalinama pagal matematines skaičių apvalinimo taisykles).

4. Apskaičiuojant įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos sumą, susumuojamos visos vieno investuotojo (įskaitant investuotojo juridinio asmens ar kitos organizacijos filialus, atstovybes, kitus struktūrinius padalinius) finansinės priemonės ir pinigai, kurių įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nesugeba grąžinti investuotojui, tačiau bendra vienam investuotojui įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma yra ne didesnė, negu nurodyta šio įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje.

5. Jeigu reikalavimo teises į pinigus ir (arba) finansines priemones pagal sutartis turėjo asmenų grupė (bendra investicija), kiekvienas jos asmuo laikomas investuotoju ir finansinės priemonės ir pinigai padalijami kiekvienam iš jų lygiomis dalimis, jeigu sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, ar teismų sprendimuose nenustatyta kitaip.

6. Jeigu investuotojas pagal sutartį tvarko kitiems asmenims priklausančius pinigus ir (arba) finansines priemones, tai reikalavimo teisę į draudimo išmoką įgyja tas asmuo, kuriam nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklauso pinigai ir (arba) finansinės priemonės ir kuris yra žinomas arba gali būti nustatytas iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos. Jeigu pinigai ir (arba) finansinės priemonės priklauso keliems asmenims, finansinės priemonės ir pinigai padalijami kiekvienam iš jų pagal sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, nustatytą dalį. Ši nuostata netaikoma valdymo įmonei, kai ji valdo kolektyvinio investavimo subjektus ir pensijų fondus.

7. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos dydis skaičiuojamas pagal investuotojo finansinių priemonių rinkos vertę, buvusią įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dieną. Už įsipareigojimus investuotojams užsienio valiuta įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma apskaičiuojama pagal įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dieną Europos Centrinio Banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir

užsienio valiutos santykį, o kai euro ir užsienio valiutos santykio Europos Centrinis Bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį.

8. Investuotojo teisė gauti įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką galioja 5 metus nuo įsipareigojimų investuotojui draudžiamojo įvykio dienos. Ginčus dėl investuotojo teisės į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką sprendžia bendrosios kompetencijos teismai įstatymų nustatyta tvarka.

9. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką apskaičiuoja ir moka draudimo įmonė, remdamasi įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimų investuotojui draudžiamojo įvykio dienos duomenimis apie investuotojus, jų įsipareigojimus investuotojams ir apie papildomai draudžiamas įsipareigojimų investuotojams sumas bei įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio perduotais duomenimis apie investuotojo vertybinių popierių rinkos vertę, buvusią įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dieną.

10. Asmuo, kuriam įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokėta neteisėtai arba per klaidą, privalo ją grąžinti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo teisė reikalauti grąžinti neteisėtai arba per klaidą išmokėtą įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką galioja 5 metus nuo įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimo dienos. Grąžintos arba priteistos sumos įskaitomos į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

11. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama per 3 mėnesius nuo įsipareigojimų investuotojui draudžiamojo įvykio dienos. Draudimo įmonės taryba išskirtinėmis aplinkybėmis, suderinusi su priežiūros institucija, gali pratęsti šį terminą ne ilgiau kaip 3 mėnesiams.

12. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimas gali būti atidedamas investuotojams ar kitiems šio straipsnio 6 dalyje nurodytiems reikalavimo į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką teisę turintiems asmenims, dėl kurių pinigų ir (arba) finansinių priemonių įsigijimo teisėtumo pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo, – iki galutinio teismo sprendimo priėmimo.

13. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimo tvarkai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalies nuostatos.

14. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokamos nereikalaujant investuotojo pateikti prašymą draudimo įmonei. Draudimo įmonė per šio straipsnio 11 dalyje nurodytus terminus viešai informuoja investuotojus apie įvykusį įsipareigojimų investuotojams

draudžiamąjį įvykį ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, taip pat šią informaciją pateikia savo interneto svetainėje.

15. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos nemokamos:

1) šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje išvardytiems subjektams;

2) investuotojams, dėl kurių finansinių priemonių ir (arba) pinigų priimtas apkaltinamasis nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo;

3) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio administracijos vadovams, tarybos (stebėtojų tarybos) ir valdybos nariams, asmenims, turintiems ne mažesnę kaip 5 procentų įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio akcinio kapitalo dalį, asmenims, atliekantiems nepriklausomą įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio auditą (atlikusiems auditą ne daugiau kaip prieš vienus metus iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos);

4) artimiesiems giminaičiams ir tretiesiems asmenims, veikiantiems šios dalies 3 punkte nurodytų asmenų vardu.

16. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

24 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimo padariniai

1. Išmokėjus įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokas, įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis draudimo įmonės nurodymu privalo sumažinti įsipareigojimus investuotojams draudimo įmonės nurodytomis išmokėtomis įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos dydžio sumomis ir atitinkamai padidinti įsipareigojimus Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui.

2. Asmuo, kuriam buvo išmokėta įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka, nuo draudimo išmokos išmokėjimo dienos netenka teisių reikalauti iš įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio draudimo išmokos dydžio pinigų sumos.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio bankroto procese Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui atstovauja, jo vardu veikia ir kaip kreditorius nurodoma draudimo įmonė.

25 straipsnis. Informavimas apie įsipareigojimų investuotojams draudimą

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis esamus ir būsimus investuotojus privalo aiškiai, neklaidinančiai ir lengvai suprantamai informuoti, kokios įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis jis yra, aiškiai ir neklaidinančiai

paaiškinti, kokiomis aplinkybėmis ir kokiems reikalavimams taikomos atitinkamos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos, taip pat sudaryti sąlygas viešai susipažinti su informacija apie draudimo sumą, draudimo objektą ir atvejus, kai įsipareigojimai investuotojams nėra draudžiami ir kai yra taikomi įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apribojimai. Pateikiant informaciją taip pat nurodoma aplinkybių ir reikalavimų, kuriems draudimo sistema netaikoma, pavyzdžių. Šią informaciją įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis privalo pateikti visose vietose, kuriose jis teikia finansines paslaugas, klientui laisvai prieinamoje vietoje ir savo interneto svetainėje. Kliento prašymu jam turi būti suteikiama informacija apie draudimo sąlygas, draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas ir tvarką.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis šią informaciją privalo pateikti lietuvių kalba, o įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis, valstybėje narėje įsteigęs filialą, filialo klientams šią informaciją privalo pateikti valstybės narės, kurioje filialas vykdo veiklą, valstybine kalba ar kalbomis tokia forma, kokia nurodyta tos valstybės narės nacionaliniuose įstatymuose. Šalių susitarimu šioje dalyje nurodyta informacija gali būti pateikiama kita kalba.

3. Informacija apie įsipareigojimų investuotojams draudimo sąlygas negali būti konkurencijos priemonė, naudojama reklamoje. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai, reklamuodami savo produktus, gali nurodyti tik draudimo įmonę arba valstybės narės ar trečiosios valstybės įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos administratorių, kuris draudžia reklamoje nurodytą produktą. Reklamuojant produktus, kurie nėra draudžiami, draudžiama nurodyti, kad tokie produktai yra draudžiami.

4. Draudimo įmonės interneto svetainėje pateikiama investuotojams reikalinga informacija, visų pirma informacija apie įsipareigojimų investuotojams draudimo sąlygas, įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas, tvarką ir atvejus, kai įsipareigojimai investuotojams nėra draudžiami ir kai yra taikomi įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apribojimai.

5. Šio straipsnio nuostatų *mutatis mutandis* privalo laikytis Lietuvos Respublikoje veikiantys trečiosios valstybės bankai, trečiosios valstybės finansų maklerio įmonės ir trečiosios valstybės valdymo įmonės, kurie nėra Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai.

26 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai

1. Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai yra šie subjektai, turintys teisę teikti investicines paslaugas:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigti bankai;

2) Lietuvos Respublikoje įsteigta Centrinė kredito unija;

3) Lietuvos Respublikoje įsteigtos finansų maklerio įmonės;

4) Lietuvos Respublikoje įsteigtos valdymo įmonės;

5) valstybių narių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose prisiimti įsipareigojimai investuotojams yra draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal tų valstybių narių teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, ir kurie savanoriškai yra pareiškę norą dalyvauti Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemoje ir papildomai drausti šiuose filialuose prisiimtus įsipareigojimus investuotojams;

6) trečiųjų valstybių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose prisiimti įsipareigojimai investuotojams nedraudžiami arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė, teisės aktus;

7) trečiųjų valstybių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose prisiimti įsipareigojimai investuotojams yra draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodyti subjektai, valstybėje narėje įsteigę filialą, šiame filiale prisiimtus įsipareigojimus investuotojams privalo drausti pagal šį įstatymą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviais tampa nuo tos dienos, kai į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą sumoka pirmąją metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką.

4. Draudimo įmonė tvarko įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių sąrašą, kurį skelbia savo interneto svetainėje.

27 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą privalo mokėti įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokas:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių, kurie turi teisę saugoti klientams priklausančias finansines priemones ir (arba) pinigines lėšas, metinė įmoka – 2 896 eurai;

2) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių, kurie neturi teisės saugoti klientams priklausančių finansinių priemonių ir (arba) piniginių lėšų, metinė įmoka – 868 eurai.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai, vykdantys pavedimus klientų sąskaita, papildomai moka metinės įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos dalį – 0,01 procento per praėjusius kalendorinius metus klientų sąskaita įvykdytų pavedimų bendros vertės, tačiau ši dalis turi būti ne mažesnė kaip 289 eurai ir ne didesnė kaip 2 896 eurai.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti iki tų metų, už kuriuos mokama įmoka, sausio 10 dienos. Šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, įgiję teisę teikti investicines paslaugas, pirmąją metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti į draudimo įmonės nurodytą Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo sąskaitą per 10 darbo dienų nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos. Tuo atveju, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui įsipareigojimų investuotojams draudimas buvo laikinai nutrauktas, atnaujinus draudimą įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti per 10 darbo dienų nuo draudimo įmonės pranešimo apie draudimo atnaujinimą gavimo dienos. Įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos apskaičiavimo ir sumokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

4. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis per šio straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą nesumoka įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos arba jos dalies, už kiekvieną pavėluotą dieną skaičiuojami 0,02 procento delspinigiai nuo nesumokėtos sumos. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nesumoka įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų, reikiama suma ir delspinigiai iš jo išieškomi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Delspinigiai yra išieškomi, jeigu jų išieškojimo sąnaudos neviršija išieškomos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiku nesumokėtą įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką.

5. Nuo tos dienos, kurią įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis arba draudimo įmonė nutraukia įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimų investuotojams draudimą pagal šio įstatymo 30 straipsnį, įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos nebemokamos. Šiuo atveju iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos arba iki įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo dienos nesumokėta įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos dalis laikoma įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsiskolinimu Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui.

6. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai įmokas į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą moka pinigais (eurais).

7. Reikalavimams dėl įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų išieškojimo taikomas bendrasis ieškinio senaties terminas.

28 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas nėra juridinis asmuo, jį administruoja ir jo vardu veikia draudimo įmonė.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos mokamos iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšas sudaro:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos;

2) lėšos ir (arba) turtas, įstatymų nustatyta tvarka gauti iš likviduojamo įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio bankroto proceso metu;

3) pajamos iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšų investavimo;

4) kitos lėšos.

4. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos naudojamos:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms;

2) fondo administravimo sąnaudoms padengti.

5. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų dydį, įvertinusi šio fondo numatomas administravimo sąnaudas, nustato draudimo įmonės taryba, tvirtindama Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą.

6. Kai įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fonde trūksta pinigų, gali būti panaudojamas draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomasis rezervas. Tokiu atveju Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamos naudojamos draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomajam rezervui atkurti. Atkūrus draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo lygį, buvusį iki jo lėšų panaudojimo, Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamos nukreipiamos į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

7. Kai įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fonde trūksta pinigų, draudimo įmonė turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka pasiskolinti. Lėšų, skirtų įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti lėšų, skirtų įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą neskelbiama viešai.

8. Į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievoles.

9. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos laikomos atskiroje (atskirose) banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokią sąskaitą (tokias sąskaitas), privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šioje sąskaitoje (šiose sąskaitose) laikomos Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti reikalavimus pagal draudimo įmonės prievoles.

10. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

29 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšų investavimas

Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos tinkamai diversifikuojant gali būti investuojamos į mažos rizikos turtą draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka.

30 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo tvarka

1. Jeigu priežiūros institucija laikinai ar visam laikui atšaukia įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio teisę teikti investicines paslaugas, tokiam įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui atitinkamai laikinai ar visam laikui įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) nutrūksta.

2. Apie teisės teikti investicines paslaugas atšaukimą priežiūros institucija nedelsdama privalo informuoti draudimo įmonę.

3. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis pažeidžia šiame įstatyme nustatytą tvarką, draudimo įmonė apie tai nedelsdama informuoja priežiūros instituciją, kuri, bendradarbiaudama su draudimo įmone, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant sankcijų taikymą, siekdama užtikrinti, kad įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos.

4. Jeigu priemonėmis, kurių buvo imtasi pagal šio straipsnio 3 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos, ir (arba) jo veikla kelia pavojų Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo įsipareigojimų vykdymui, draudimo įmonės taryba, pranešusi apie tai priežiūros institucijai ir su ja suderinusi, ne vėliau kaip prieš 12 mėnesių įspėja įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvį apie galimą įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimą. Įspėjus apie galimą įsipareigojimų investuotojams

draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimą, prisiimti įsipareigojimai investuotojams visiškai draudžiami. Jeigu per nustatytą terminą įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nepašalina pažeidimų, draudimo įmonės tarybos sprendimu, suderintu su priežiūros institucija, įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio prisiimamų įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) gali būti nutrauktas.

5. Apie įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutrūkimą arba nutraukimą draudimo įmonė paskelbia savo interneto svetainėje.

31 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo padariniai

1. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalį nutrūko įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas), įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis, įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama tik už tuos įsipareigojimus, kurie buvo prisiimti iki įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutrūkimo dienos ir nebuvo grąžinti ar įvykdyti iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos.

2. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 30 straipsnio 4 dalį buvo nutrauktas įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas), įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis, įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama tik už tuos įsipareigojimus, kurie buvo prisiimti iki sprendimo dėl įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimo įsigaliojimo dienos ir nebuvo grąžinti ar įvykdyti iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) nutrauktas pagal šio įstatymo 30 straipsnio 4 dalį, priežiūros institucija atšaukia teisę teikti investicines paslaugas.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
PERTVARKYMO FONDO FINANSAVIMAS IR ADMINISTRAVIMAS

32 straipsnis. Pertvarkymo fondas

1. Pertvarkymo fondas nėra juridinis asmuo, jį administruoja draudimo įmonė.

2. Pertvarkymo fondo lėšas sudaro:

1) periodinės (*ex ante*) įmokos, įskaitant mokėjimo įsipareigojimus Pertvarkymo fondui;

2) specialiosios (*ex post*) įmokos;

3) paskolos, gautos iš finansų įstaigų ar kitų trečiųjų asmenų, taip pat kitų valstybių narių finansavimo struktūrų;

4) pajamos iš Pertvarkymo fondo lėšų investavimo;

5) išlaidų, patirtų Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnyje nurodytais tikslais, dalis, kuri išieškoma atliekant pertvarkymo veiksmus;

6) lėšos, gautos kitų valstybių narių finansavimo struktūroms grąžinant Pertvarkymo fondo suteiktą paskolą, įskaitant palūkanas ir delspinigius;

7) įmokas mokančių įstaigų sumokėti delspinigiai;

8) kitos teisės aktuose nustatytos sumos.

3. Pertvarkymo fondo lėšos naudojamos:

1) išlaidoms, patirtoms Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnyje nurodytais tikslais, padengti;

2) fondo lėšų investavimo sąnaudoms padengti;

3) paskolų, gautų iš kitų valstybių narių finansavimo struktūrų, finansų įstaigų ar kitų trečiųjų asmenų, grąžinimo įmokoms, įskaitant palūkanas ir delspinigius.

4. Į Pertvarkymo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievoles.

5. Pertvarkymo fondo lėšos laikomos atskiroje (atskirose) banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokią sąskaitą (tokias sąskaitas), privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šioje sąskaitoje (šiose sąskaitose) laikomos Pertvarkymo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti reikalavimus pagal draudimo įmonės prievoles.

6. Pertvarkymo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Pertvarkymo fondo lėšos investuojamos į mažos rizikos turtą. Finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija (toliau – pertvarkymo institucija), pasikonsultavusi su draudimo įmone, nustato detalią Pertvarkymo fondo lėšų investavimo tvarką.

8. Vadovaudamasi taikytinais Europos Komisijos deleguotaisiais teisės aktais ir pasikonsultavusi su draudimo įmone, pertvarkymo institucija nustato detalią Pertvarkymo fondo administravimo tvarką, įskaitant įmokų surinkimo ir tikrinimo taisykles, su įmokų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemones, taip pat Pertvarkymo fondo lėšų išmokėjimo tarpvalstybinės grupės pertvarkymo finansavimo tikslais tvarką.

33 straipsnis. Įmokos į Pertvarkymo fondą

1. Pertvarkymo fonde ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. turi būti sukaupta suma, lygi 1 procentui visų įstaigų – bankų, Centrinės kredito unijos ir finansų maklerio įmonių, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 12^1 straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau šiame straipsnyje – įstaigos), licencijuotų Lietuvos Respublikoje, pagrindinių apdraustųjų indėlių (toliau – Pertvarkymo fondo tikslinis lygis).

2. Įstaigos ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigti filialai (toliau kartu – Pertvarkymo fondo dalyviai) privalo mokėti periodines (*ex ante*) įmokas į Pertvarkymo fondą, iki pasiekiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis.

3. Kiekvieno Pertvarkymo fondo dalyvio įmoka nustatoma proporcingai jo įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir pagrindinius apdraustuosius indėlius, sumos ir bendros visų Lietuvos Respublikoje licencijuotų įstaigų įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir pagrindinius apdraustuosius indėlius, sumos santykiui. Šis dydis koreguojamas įvertinus Pertvarkymo fondo dalyvio rizikos pobūdį, kaip nustatyta Europos Komisijos deleguotuosiuose ir pertvarkymo institucijos teisės aktuose.

4. Pertvarkymo institucija kiekvienais metais nustato periodinių (*ex ante*) įmokų bendrą metinę normą ir kiekvienos įstaigos tais metais mokėtinos periodinės (*ex ante*) įmokos dydį.

5. Jeigu po to, kai pasiekiamas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis, Pertvarkymo fonde turima finansavimo lėšų suma sumažėja žemiau negu šis lygis, Pertvarkymo institucija atnaujina periodinių (*ex ante*) įmokų rinkimą, iki vėl bus pasiektas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis. Jeigu Pertvarkymo fonde turima suma sumažėja iki mažiau negu dviejų trečdalių Pertvarkymo fondo tikslinio lygio, įmokos nustatomos tokio dydžio, kad Pertvarkymo fondo tikslinį lygį būtų galima pasiekti ne ilgiau kaip per 6 metus.

6. Pertvarkymo institucija, nustatydama periodinių (*ex ante*) įmokų bendrą metinę normą pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, kuo tolygiau paskirsto finansinę naštą per laikotarpį, iki bus pasiektas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis, ir atsižvelgia į verslo ciklo stadiją ir galimą prociklinį įmokų poveikį įstaigų finansinei būklei.

7. Pertvarkymo fondo dalyviai į Pertvarkymo fondą įmokas moka pinigais (eurais). Pertvarkymo institucija gali leisti įstaigoms dalį, bet ne daugiau kaip 30 procentų, periodinės (*ex ante*) įmokos padengti mokėjimo įsipareigojimais – trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto užstatu (įkaitu), įkeistu pertvarkymo institucijos naudai. Bendra visų Pertvarkymo fondo dalyvių mokėjimo įsipareigojimų suma negali viršyti 30 procentų visos Pertvarkymo fonde surinktos periodinių (*ex ante*) įmokų ir mokėjimo įsipareigojimų sumos. Įmokų

užtikrinimo mokėjimo įsipareigojimais tvarką nustato pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su draudimo įmone.

8. Kai Pertvarkymo fonde esančių lėšų nepakanka reikiamiems pertvarkymo veiksmams finansuoti, trūkstamai sumai padengti pertvarkymo institucija nustato Pertvarkymo fondo dalyvių mokėtinas specialiąsias (*ex post*) įmokas. Kiekvienam Pertvarkymo fondo dalyviui priskirtina specialioji (*ex post*) įmoka apskaičiuojama vadovaujantis šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatomis. Specialioji (*ex post*) įmoka negali daugiau negu 3 kartus viršyti tais kalendoriniais metais Pertvarkymo fondo dalyvio mokėtinos periodinės (*ex ante*) įmokos sumos.

9. Pertvarkymo institucija turi teisę visiškai ar iš dalies atidėti Pertvarkymo fondo dalyvio specialiosios (*ex post*) įmokos mokėjimą, jeigu tų įmokų mokėjimas keltų pavojų Pertvarkymo fondo dalyvio likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, bet Pertvarkymo fondo dalyvio prašymu gali būti pratęstas. Atidėta įmoka sumokama, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus Pertvarkymo fondo dalyvio likvidumui ar mokumui.

10. Pertvarkymo fondo dalyviai privalo sumokėti įmokas per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo iš pertvarkymo institucijos apie mokėtiną įmoką gavimo dienos, jeigu Europos Komisijos deleguotieji teisės aktai nenustato kitaip. Jeigu Pertvarkymo fondo dalyvis per šį terminą nesumoka įmokos arba jos dalies, jam skaičiuojami Europos Komisijos deleguotuosiuose teisės aktuose nustatyti delspinigiai.

11. Kai Pertvarkymo fonde esančių lėšų nepakanka reikiamiems pertvarkymo veiksmams finansuoti, o galimybės per būtiną laikotarpį surinkti trūkstamą sumą iš specialiųjų (*ex post*) įmokų nėra arba galimų per šį laikotarpį surinkti specialiųjų (*ex post*) įmokų nepakanka, pertvarkymo institucijos sprendimu draudimo įmonė skolinasi Pertvarkymo fondui iš įstaigų, finansų įmonių ar kitų trečiųjų asmenų. Tais atvejais, kai Pertvarkymo fondui skolinamos valstybės lėšos, sprendimą dėl skolinimo priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

34 straipsnis. Skolinimasis tarp finansavimo struktūrų

1. Pertvarkymo institucija turi teisę prašyti kitų valstybių narių finansavimo struktūrų skolinti Pertvarkymo fondui, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) Pertvarkymo fonde turimos iš periodinių (*ex ante*) įmokų surinktos sumos nepakanka reikiamiems pertvarkymo veiksmams finansuoti;

2) nėra galimybės per būtiną laikotarpį surinkti visą trūkstamą sumą iš specialiųjų (*ex post*) įmokų;

3) nėra galimybės priimtinomis sąlygomis per būtiną laikotarpį gauti paskolos ar kitos formos paramos iš finansų rinkos dalyvių, finansų įmonių ar kitų trečiųjų asmenų.

2. Gavusi kitos valstybės narės finansavimo struktūros prašymą ir įsitikinusi, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos tenkinamos *mutatis mutandis*, pertvarkymo institucija turi nedelsdama nuspręsti dėl Pertvarkymo fondo lėšų skolinimo.

3. Pertvarkymo institucijos sprendimu draudimo įmonė Pertvarkymo fondo vardu skolina ar skolinasi lėšas pagal šį straipsnį Pertvarkymo institucijos ir kitos valstybės narės finansavimo struktūros sutartomis sąlygomis, įskaitant palūkanų normą ir grąžinimo laikotarpį.

4. Kai skolinime tai pačiai finansavimo struktūrai dalyvauja ir bent vienos kitos valstybės narės finansavimo struktūra, draudimo įmonė Pertvarkymo fondo lėšas skolina ta pačia palūkanų norma, tam pačiam grąžinimo laikotarpiui ir tomis pačiomis kitomis sąlygomis kaip kitos skolinime dalyvaujančios finansavimo struktūros, o skolinama suma nustatoma proporcingai Lietuvos Respublikoje apdraustųjų indėlių sumos ir visose skolinančiose valstybėse narėse apdraustųjų indėlių bendros sumos santykiui, jeigu pertvarkymo institucija ir visų kitų skolinančių valstybių narių finansavimo struktūros visais balsais nenusprendžia kitaip.

5. Kitos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūrai suteiktos paskolos negrąžinta dalis laikoma Pertvarkymo fondo turtu ir įtraukiama apskaičiuojant Pertvarkymo fondo tikslinio lygio pasiekimo laipsnį.

35 straipsnis. Pertvarkymo fondo administravimo finansavimas

1. Pertvarkymo fondo administravimas finansuojamas iš Pertvarkymo fondo dalyvių mokamų administravimo įmokų.

2. Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos metinė norma yra ne didesnė kaip 0,1 procento nuo jo metinės periodinės (*ex ante*) įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą pagal šio įstatymo 33 straipsnį.

3. Tam tikrų metų administravimo įmokų dydžius nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į draudimo įmonės atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su Pertvarkymo fondo administravimu. Draudimo įmonė, pasikonsultavusi su Pertvarkymo fondo dalyviais, pateikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai pagrįstus pasiūlymus dėl tam tikrų metų administravimo įmokų dydžio. Įmokų apskaičiavimo metodiką nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi priežiūros institucijos išvadą.

4. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų administravimo įmokų suma viršija draudimo įmonės tais metais patirtas išlaidas Pertvarkymo fondui administruoti, draudimo įmonė atitinkamai sumažina kitų metų planuojamas įmokas Pertvarkymo fondo dalyviams, o perviršį panaudoja kitų metų Pertvarkymo fondo administravimui finansuoti. Jeigu

tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama Pertvarkymo fondo administravimo išlaidoms padengti, draudimo įmonė atitinkamai padidina kitų metų planuojamas įmokas ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų įsiskolinimui padengti.

5. Pertvarkymo fondo dalyviai administravimo įmokas už einamuosius metus privalo pervesti į draudimo įmonės nurodytą sąskaitą ne vėliau kaip iki einamųjų metų gruodžio 31 dienos. Už praleistą terminą sumokėti administravimo įmokas Pertvarkymo fondo dalyviai privalo už kiekvieną pavėluotą dieną mokėti 0,02 procento delspinigius nuo nesumokėtos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.

PENKTASIS SKIRSNIS
VALSTYBĖS ĮMONĖ „INDĖLIŲ IR INVESTICIJŲ DRAUDIMAS“

36 straipsnis. Draudimo įmonės statusas ir veiklos tikslai

1. Draudimo įmonė yra Lietuvos Respublikos Vyriausybės iš valstybės turto teisės aktų nustatyta tvarka įsteigta valstybės įmonė, turinti antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir savo pavadinimu „valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“.

2. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendina Lietuvos Respublikos finansų ministerija.

3. Draudimo įmonė savo veikloje vadovaujasi šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymu ir kitais teisės aktais, jeigu šis įstatymas nenustato kitaip, taip pat savo įstatais.

4. Draudimo įmonės veiklos tikslai – šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka drausti indėlininkų indėlius, įsipareigojimus investuotojams, administruoti Indėlių draudimo fondą, Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą ir Pertvarkymo fondą (toliau – administruojami fondai), taip pat atlikti kitas įstatymų nustatytas funkcijas.

5. Draudimo įmonė, priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija tarpusavyje bendradarbiauja ir naudojasi savo įgaliojimais pagal šį įstatymą.

37 straipsnis. Draudimo įmonės įstatai

Draudimo įmonės įstatuose turi būti nurodyti jos veiklos tikslai, draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos, tarybos ir vadovo kompetencija, taip pat kiti šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo reikalavimai, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

38 straipsnis. Draudimo įmonės funkcijos

1. Įgyvendindama šiame įstatyme nustatytus veiklos tikslus, draudimo įmonė:

1) surenka indėlių draudimo, įsipareigojimų investuotojams draudimo ir pertvarkymo įmokas ir kaupia jas atitinkamame administruojamame fonde;

2) apskaičiuoja ir išmoka indėlių draudimo išmokas ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokas;

3) investuoja administruojamų fondų ir draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšas;

4) tvarko administruojamų fondų buhalterinę apskaitą, rengia finansinių ataskaitų rinkinius, pajamų ir išlaidų sąmatas ir teikia jas tvirtinti draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai;

5) prižiūri, ar indėlių draudimo sistemos dalyviai ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai laikosi šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatytų reikalavimų;

6) įvertina trečiųjų valstybių, kurių kredito įstaigos, finansų maklerių įmonės ar valdymo įmonės steigia filialus Lietuvos Respublikoje, indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygas;

7) vertina savo, Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo riziką;

8) bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitų valstybių narių ir trečiųjų valstybių indėlių draudimo sistemų administratoriais, priežiūros institucijomis ir Europos bankininkystės institucija;

9) atlieka indėlių draudimo sistemos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis;

10) atlieka šiuo ir kitais įstatymais jai pavestas funkcijas.

2. Draudimo įmonės sprendimai dėl indėlių draudimo ir įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo, ginčai dėl indėlių draudimo įmokų, specialiųjų indėlių draudimo įmokų, įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų ir kiti ginčai su indėlių draudimo sistemos dalyviais ir įsipareigojimų investuotojams sistemos dalyviais sprendžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

39 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

1. Draudimo įmonė ne rečiau kaip vieną kartą per 3 metus, o prireikus – dažniau, atlieka indėlių draudimo sistemos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kurio tikslas – įvertinti draudimo įmonės pasirengimą išmokėti indėlių draudimo išmokas ir indėlių draudimo sistemos dalyvių pasirengimą draudimo įmonei pateikti indėlių draudimo išmokoms apskaičiuoti ir išmokėti reikalingus duomenis.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyviai draudimo įmonės prašymu privalo pateikti indėlių draudimo sistemos testavimui atlikti būtinus duomenis. Draudimo įmonė indėlių draudimo sistemos testavimui nepalankiausiomis sąlygomis atlikti būtiną informaciją naudoja tik konkrečiam testavimui atlikti ir šią informaciją laiko ne ilgiau, negu būtina šiam tikslui. Testavimui atlikti naudojami anoniminiai ir (arba) koduoti duomenys.

3. Indėlių draudimo sistemos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tvarką ir duomenų, reikalingų testavimui atlikti, formą ir pateikimo terminus nustato draudimo įmonės taryba ir skelbia draudimo įmonės interneto svetainėje.

40 straipsnis. Draudimo įmonės teisės

1. Draudimo įmonė, atlikdama jai pavestas funkcijas, turi teisę:

1) gauti iš asmenų informaciją, susijusią su draudimo įmonės funkcijų atlikimu ir reikalingą draudimo įmonės tikslams įgyvendinti, įstatymų nustatyta tvarka susipažinti su valstybės, tarnybos, profesinę, komercinę (gamybinę), banko ir kitą įstatymų saugomą paslaptį sudarančia informacija, taip pat informacija apie įstatymų saugomus asmens duomenis;

2) šio įstatymo nustatyta tvarka nutraukti indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimą;

3) gauti iš priežiūros institucijos šią informaciją: apie indėlių draudimo sistemos dalyviams ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviams pritaikytas poveikio priemones; apie nustatytas problemas, dėl kurių draudimo įmonei gali tekti imtis veiksmų; apie teisės priimti indėlius indėlių draudimo sistemos dalyviams atšaukimą; apie indėlių draudimo sistemos dalyviams ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviams suteiktas teises;

4) pasitelkti savo funkcijoms atlikti specialistų ir ekspertų ar kitų kompetentingų asmenų;

5) sudaryti bendradarbiavimo ir keitimosi informacija sutartis su valstybių narių ir trečiųjų valstybių indėlių draudimo sistemomis, kitomis institucijomis ir įstaigomis bei sudaryti sutartis ir prisiimti įsipareigojimus, kurie neprieštarauja šiam įstatymui, draudimo įmonės įstatams ir jos veiklos tikslams;

6) tvarkyti su šio įstatymo įgyvendinimu susijusius asmens duomenis;

7) draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka skolintis draudimo įmonės ir administruojamų fondų įsipareigojimams vykdyti;

8) draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka suteikti paskolas kitų valstybių narių indėlių draudimo sistemoms;

9) turėti sąskaitų Lietuvos Respublikos kredito įstaigose ar kitos valstybės narės kredito įstaigose (įskaitant valstybės narės kredito įstaigos filialus, veikiančius Lietuvos Respublikoje);

10) šio įstatymo 47 straipsnyje nustatytais būdais ir sąlygomis dalyvauti finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą.

2. Draudimo įmonė gali turėti ir kitų teisių, nustatytų šiame ir kituose įstatymuose.

41 straipsnis. Draudimo įmonės organai

1. Draudimo įmonės organai yra draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, draudimo įmonės taryba ir vienasmenis valdymo organas – draudimo įmonės vadovas. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos ir draudimo įmonės vadovo teisėms ir pareigoms Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

2. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, be Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatyme įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos kompetencijai priskirtų funkcijų:

1) tvirtina draudimo įmonės ir administruojamų fondų pajamų ir išlaidų sąmatas;

2) tvirtina ataskaitinių finansinių metų draudimo įmonės veiklos ataskaitą;

3) tvirtina draudimo įmonės ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius ir draudimo įmonės pelno (nuostolių) paskirstymą;

4) gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą, nustato metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą ir, gavusi priežiūros institucijos išvadą, – specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų sumą;

5) gavusi priežiūros institucijos išvadą, nustato Pertvarkymo fondo administravimo įmokų apskaičiavimo metodiką ir tvirtina tam tikrų metų Pertvarkymo fondo administravimo įmokų dydį;

6) gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą, priima sprendimą šio įstatymo 47 straipsnyje nustatytais būdais ir sąlygomis dalyvauti finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą;

7) tvirtina draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos ir draudimo įmonės tarybos informavimo apie atstovavimą draudimo įmonei bankrutuojančiose kredito įstaigose aprašą;

8) atlieka kitas įstatymuose ir draudimo įmonės įstatuose nustatytas funkcijas.

3. Draudimo įmonės tarybą sudaro 5 nariai. Lietuvos Respublikos finansų ministras į draudimo įmonės tarybą skiria 3 narius, Lietuvos banko valdybos pirmininkas – 2 narius. Draudimo įmonės tarybos sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos finansų ministras. Draudimo įmonės tarybos sutikimu posėdžiuose patariamojo balso teise gali dalyvauti po vieną bankų, finansų maklerių įmonių, valdymo įmonių ir kredito unijų asociacijų atstovą.

4. Draudimo įmonės tarybos narių kadencija – 4 metai, kadencijų skaičius neribojamas. Tarybos nario kadencijos terminas skaičiuojamas nuo jo patvirtinimo dienos. Draudimo įmonės tarybos narį skyrusi institucija gali jį atšaukti nepasibaigus jo kadencijai ir vietoj jo paskirti kitą narį. Tarybos narys gali atsistatydinti įteikęs prašymą jį skyrusiai institucijai. Sprendimas dėl tarybos nario atsistatydinimo priimamas ir kitas atstovas į draudimo įmonės tarybą paskiriamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo atsistatydinti įteikimo dienos.

5. Draudimo įmonės tarybos veiklai vadovauja tarybos pirmininkas, o kai jo nėra, – tarybos pirmininko pavaduotojas. Draudimo įmonės tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją draudimo įmonės taryba renka iš savo narių.

6. Draudimo įmonės taryba:

1) teikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai išvadas, pastabas ir pasiūlymus dėl draudimo įmonės veiklos strategijos;

2) priima sprendimus dėl indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo;

3) priima su šio įstatymo įgyvendinimu susijusius teisės aktus;

4) nustato informacijos teikimo indėlininkams tvarką;

5) tvirtina Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą;

6) teikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai metinę veiklos ataskaitą;

7) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

7. Draudimo įmonės vadovas yra atskaitingas draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai.

42 straipsnis. Pareiga saugoti Lietuvos Respublikos įstatymų saugomas paslaptis ar duomenis

1. Informacija, kuri laikoma draudimo įmonės paslaptimi, gali būti teikiama tik įstatymų nustatytoms institucijoms įstatymų nustatyta tvarka.

2. Draudimo įmonė indėlininkų ir investuotojų duomenis tvarko vadovaudamasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

43 straipsnis. Draudimo įmonės nuosavas kapitalas ir pelno paskirstymas

1. Draudimo įmonės nuosavą kapitalą sudaro:

1) draudimo įmonės savininko kapitalas;

2) privalomasis rezervas;

3) perkainojimo rezervas (rezultatai);

4) nepaskirstytasis pelnas (nuostoliai).

2. Draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšos investuojamos draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos nustatyta tvarka.

3. Visas draudimo įmonės pelnas skiriamas į privalomąjį rezervą.

4. Draudimo įmonės privalomasis rezervas gali būti naudojamas:

1) indėlių draudimo išmokoms ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti, kai fonde, iš kurio mokamos draudimo išmokos, trūksta pinigų;

2) draudimo įmonės ūkinės veiklos nuostoliams dengti.

5. Draudimo įmonės privalomojo rezervo sudarymui, dydžiui ir naudojimui netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos.

6. Draudimo įmonės nepaskirstytieji nuostoliai perkeliami į kitus finansinius metus.

44 straipsnis. Draudimo įmonės pajamos ir išlaidos

1. Draudimo įmonės pajamas sudaro:

1) Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos šių fondų administravimo sąnaudoms dengti bei Pertvarkymo fondo dalyvių mokamos Pertvarkymo fondo administravimo įmokos;

2) pajamos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo investavimo;

3) kitos pajamos.

2. Draudimo įmonės išlaidas sudaro:

1) administruojamų fondų administravimo išlaidos;

2) nuosavo kapitalo investavimo išlaidos;

3) kitos išlaidos.

3. Draudimo įmonės pajamos ir išlaidos į apskaitą traukiamos atskirai nuo administruojamų fondų pajamų ir išlaidų.

45 straipsnis. Draudimo įmonės ir jos administruojamų fondų apskaita, finansinių ataskaitų rinkiniai ir jų skelbimas

1. Draudimo įmonė savo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinį sudaro vadovaudamasi buhalterinę apskaitą ir finansinę atskaitomybę reglamentuojančiais teisės aktais ir Verslo apskaitos standartais.

2. Administruojamų fondų buhalterinę apskaitą draudimo įmonė tvarko kiekvieno atskirai ir sudaro kiekvieno atskirus finansinių ataskaitų rinkinius Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo nustatyta tvarka.

3. Draudimo įmonė rengia ir teikia tvirtinti draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai draudimo įmonės ir administruojamų fondų pajamų ir išlaidų sąmatas.

4. Draudimo įmonė savo ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius turi pateikti draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai tvirtinti ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos.

5. Patvirtintus savo ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius draudimo įmonė turi paskelbti savo interneto svetainėje ne vėliau kaip per 5 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
BANKO AR CENTRINĖS KREDITO UNIJOS PERTVARKYMO IR KREDITO UNIJŲ TURTO, TEISIŲ, SANDORIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ PERDAVIMO FINANSAVIMAS

46 straipsnis. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą

1. Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 105 straipsnyje nustatytu atveju draudimo įmonė dalyvauja finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą, iš Indėlių draudimo fondo pervesdama lėšų pertvarkymo institucijos nurodytam subjektui. Pervedamų lėšų sumą, pasikonsultavusi su draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančia institucija, nustato pertvarkymo institucija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma:

1) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turi būti lygi apdraustųjų indėlių sumai, kuri būtų buvusi nurašyta siekiant padengti banko ar Centrinės kredito unijos nuostolius pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 78 straipsnio 1 dalies 1 punktą. Tokiu atveju laikoma, kad apdraustieji indėliai yra įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo apimtį ir nurašomi kaip antrąja eile tenkinami kreditoriaus reikalavimai;

2) kai taikoma bet kuri kita pertvarkymo priemonė, išskyrus šios dalies 1 punkte nurodytą priemonę, turi būti lygi nuostolių, kurių apdraustųjų indėlių savininkai būtų patyrę, sumai. Tokiu atveju laikoma, kad apdraustųjų indėlių savininkų nuostoliai atsiranda kaip kreditorių nuostoliai, kreditorių reikalavimus tenkinant antrąja eile;

3) negali būti didesnė už sumą, kurią Indėlių draudimo fondas būtų turėjęs išmokėti apdraustųjų indėlių savininkams, jeigu bankui ar Centrinei kredito unijai būtų buvusi iškelta bankroto byla. Jeigu pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 90 straipsnį atlikus vertinimą nustatoma, kad Indėlių draudimo fondo sumokėta suma buvo didesnė už sumą, kurią

Indėlių draudimo fondas būtų išmokėjęs apdraustųjų indėlių savininkams, jeigu bankui ar Centrinei kredito unijai būtų buvusi iškelta bankroto byla, tas sumų skirtumas turi būti grąžintas į Indėlių draudimo fondą iš Pertvarkymo fondo lėšų;

4) visais atvejais negali viršyti 50 procentų nacionalinio tikslinio lygio.

3. Indėlių draudimo fondo lėšos negali būti naudojamos banko, Centrinės kredito unijos ar laikinosios įstaigos rekapitalizavimui, taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 78 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

4. Indėlininkas, kurio tinkamas drausti indėlis, laikytas pertvarkomame finansų sektoriaus subjekte (toliau – pertvarkomas subjektas), buvo perduotas kitam subjektui įgyvendinant verslo perleidimo priemonę arba laikinosios įstaigos priemonę, nuo indėlio perdavimo dienos netenka teisių reikalauti iš draudimo įmonės indėlių draudimo išmokos už neperduotą savo indėlio dalį, likusią pertvarkomame subjekte, jeigu perduota indėlio suma lygi arba didesnė už šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytą indėlių draudimo sumą.

5. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą prilyginamas indėlių draudimo išmokos išmokėjimui. Kreipimosi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo pertvarkomam subjektui atveju tas pertvarkomas subjektas privalo pertvarkymui finansuoti panaudota suma padidinti įsipareigojimus draudimo įmonei.

47 straipsnis. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą

1. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, iš priežiūros institucijos gavusi informaciją apie pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo nuostatas numatomą vykdyti kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą kitam bankui ar kitai kredito įstaigai, sprendžia klausimą dėl draudimo įmonės dalyvavimo finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą.

2. Draudimo įmonė dalyvauja finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą pervesdama lėšas kitai kredito įstaigai, kuri pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo 65^1 straipsnio nuostatas perima kredito unijos turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus, kad būtų padengta perduodamų įsipareigojimų vertės ir kartu perduodamo turto, teisių ir sandorių vertės skirtumo suma.

3. Jeigu draudimo įmonė dalyvauja finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą, bendra draudimo įmonės mokama suma neturi viršyti:

1) sumos, kurią, įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui, draudimo įmonė pagal šį įstatymą privalėtų išmokėti kredito unijos, kurios turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai perduodami, indėlininkams;

2) 50 procentų nacionalinio tikslinio lygio.

4. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą prilyginamas indėlių draudimo išmokų kredito unijos indėlininkams išmokėjimui. Kredito unija, kurios turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai perduodami, privalo perdavimui finansuoti panaudota suma padidinti įsipareigojimus draudimo įmonei.

5. Indėlininkas, kurio tinkami drausti indėliai, laikyti kredito unijoje, buvo perduoti bankui ar kitai kredito įstaigai, nuo indėlių perdavimo dienos netenka teisių reikalauti iš draudimo įmonės indėlių draudimo išmokos už neperduotą savo indėlių dalį, likusią kredito unijoje, jeigu perduota indėlių suma lygi arba didesnė už šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytą indėlių draudimo sumą.

Lietuvos Respublikos
indėlių ir įsipareigojimų
investuotojams draudimo įstatymo
1 priedas

(Informacijos indėlininkui teikimo forma)

INFORMACIJA INDĖLININKUI

Pagrindinė informacija apie indėlio apsaugą	
(*Įrašyti kredito įstaigos pavadinimą*) laikomi indėliai yra draudžiami	valstybės įmonėje „Indėlių ir investicijų draudimas“
Apsaugos riba	iki 100 000 eurų vienam indėlininkui už visus vienoje kredito įstaigoje laikomus indėlius[1]
Jei turite daugiau indėlių toje pačioje kredito įstaigoje	visi jūsų indėliai, laikomi toje pačioje kredito įstaigoje, susumuojami ir bendrai sumai taikoma 100 000 eurų apsaugos riba[1]
Jei turite bendrą sąskaitą su kitu (kitais) asmeniu (asmenimis)	100 000 eurų riba atskirai taikoma kiekvienam indėlininkui[2]
Indėlių draudimo išmokos išmokėjimo terminas, jeigu kredito įstaiga nevykdo įsipareigojimų	20 darbo dienų[3] (*patikslinti įsigaliojus kitam terminui*)
Indėlių draudimo išmokos išmokėjimo valiuta	eurai
Kontaktiniai duomenys	(*Įrašyti valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ adresą, telefoną, faksą, el. pašto adresą*)
Daugiau informacijos	www.iidraudimas.lt
Indėlininko patvirtinimas, kad gavo informaciją	

Pastabos:

[1] Jeigu indėlis negrąžinamas dėl to, kad kredito įstaiga nepajėgi įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų, indėlininkams valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“ išmoka indėlių draudimo išmokas. Didžiausia indėlių, laikomų vienoje kredito įstaigoje, draudimo išmokos suma vienam indėlininkui yra 100 000 eurų. Nustatant indėlių draudimo išmokos dydį, visi toje pačioje kredito įstaigoje laikomi indėliai yra susumuojami. Pavyzdžiui, jeigu indėlininkas turi taupomąją sąskaitą, kurioje yra 90 000 eurų, ir einamąją sąskaitą, kurioje yra 20 000 eurų, jam bus išmokama tik 100 000 eurų draudimo išmoka.

Tam tikrais atvejais (kai į indėlininko sąskaitą ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos pervesti pinigai už parduotą indėlininkui nuosavybės teise priklausiusį gyvenamąjį būstą; indėlininko paveldėti pinigai

pagal testamentą arba pagal įstatymą; indėlininko kaip naudos gavėjo pagal gyvybės draudimo sutartį ar jos esmę atitinkančią sutartį mirties atveju gauti pinigai; indėlininko kaip kompensacija arba išmoka įstatymų nustatytais atvejais dėl kito asmens žūties atliekant darbo ar tarnybines pareigas gauti pinigai; išmokos ar kompensacijos už smurtiniais nusikaltimais padarytą žalą) indėliai apsaugomi didesne kaip 100 000 eurų suma.

Daugiau informacijos galima rasti interneto svetainėje adresu: www.iidraudimas.lt.

[2] Jeigu turite bendrą sąskaitą su kitu (kitais) asmeniu (asmenimis), 100 000 eurų apsaugos riba atskirai taikoma kiekvienam indėlio bendraturčiui.

[3] Draudimo išmokų išmokėjimas.

Atsakinga už indėlių draudimo sistemą yra valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“ (*įrašyti valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ adresą, telefoną, faksą, el. pašto adresą*), interneto svetainė: www.iidraudimas.lt. Ji grąžins jūsų indėlius (iki 100 000 eurų) ne vėliau kaip per:

– 20 darbo dienų iki 2018 m. gruodžio 31 d.;

– 15 darbo dienų nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.;

– 10 darbo dienų nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d.;

– 7 darbo dienas nuo 2024 m. sausio 1 d.

Jei iki 2023 m. gruodžio 31 d. indėlių draudimo išmokos neišmokamos per 7 darbo dienas nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos, nuo 2016 m. gegužės 16 d. indėlininko prašymu jam per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos išmokama minimaliosios mėnesinės algos dydžio, bet ne didesnė negu indėlininko turimų tinkamų drausti indėlių suma, indėlių draudimo išmokos dalis (avansinė indėlių draudimo išmoka).

Jeigu per šiuos terminus draudimo išmoka jums nebuvo išmokėta, turėtumėte susisiekti su valstybės įmone „Indėlių ir investicijų draudimas“. Daugiau informacijos galima rasti interneto svetainėje adresu: www.iidraudimas.lt.

Kita svarbi informacija.

Iš principo visi mažmeninių indėlininkų ir įmonių indėliai yra apdrausti valstybės įmonėje „Indėlių ir investicijų draudimas“.

Tam tikriems indėliams taikomos išimtys nurodytos valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ interneto svetainėje www.iidraudimas.lt. Jūsų paprašyta kredito įstaiga taip pat informuos jus, ar tam tikri produktai yra apdrausti. Jeigu indėliai apdrausti, kredito įstaiga tai patvirtina ir sąskaitos išraše.

Lietuvos Respublikos
indėlių ir įsipareigojimų
investuotojams draudimo įstatymo
2 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 6 skyrius, 2 tomas, p. 311).

2. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

3. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalis įsigalioja 2016 m. gegužės 31 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalis pripažįstama netekusia galios nuo 2024 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 12 straipsnio 2 dalies 3 punktas įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

4. Nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 15 darbo dienų nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos.“

5. Nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 10 darbo dienų nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos.“

6. Nuo 2024 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 7 darbo dienas nuo indėlių draudžiamojo įvykio dienos.“

7. 2016 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 1 dalies redakcija:

„1. Pertvarkymo fonde ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. turi būti sukaupta suma, lygi daliai, kurią šio straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai turėtų sumokėti, jeigu reikėtų sukaupti sumą, lygią vienam procentui visų įstaigų – bankų, Centrinės kredito unijos ir finansų maklerio įmonių, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 12^1 straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau šiame straipsnyje – įstaigos), licencijuotų Lietuvos Respublikoje, pagrindinių apdraustųjų indėlių, o įmokas mokėtų visos Lietuvos Respublikos licencijuotos įstaigos ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigti filialai (toliau – Pertvarkymo fondo tikslinis lygis).“

8. 2016 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Pertvarkymo fondas finansuojamas Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų subjektų, kurie nepatenka į 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L 225, p. 1), 2 straipsnyje nurodytą to reglamento taikymo apimtį, ir trečiose valstybėse licencijuotų kredito įstaigų ir finansų maklerio įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, lėšomis (toliau – Pertvarkymo fondo dalyviai). Kiti Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti subjektai moka įmokas į Bendrą pertvarkymo fondą Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.“

9. Nuo 2016 m. sausio 1 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 35 straipsnio redakcija:

„**35 straipsnis. Pertvarkymo fondo administravimo finansavimas**

1. Pertvarkymo fondo administravimas finansuojamas iš Pertvarkymo fondo dalyvių mokamų administravimo įmokų. Kiti Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti subjektai moka įmokas Bendros pertvarkymo valdybos administracinėms išlaidoms finansuoti Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos metinė norma yra ne didesnė kaip 0,1 procento nuo jo metinės įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą pagal šio įstatymo 33 straipsnį, bet visais atvejais mokėtina įmokos suma yra ne mažesnė kaip 1 000 eurų.

3. Tam tikrų metų administravimo įmokų dydžius nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į draudimo įmonės atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su Pertvarkymo fondo administravimu. Draudimo įmonė, pasikonsultavusi su Pertvarkymo fondo dalyviais, pateikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai pagrįstus pasiūlymus dėl tam tikrų metų administravimo įmokų dydžio. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija.

4. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų administravimo įmokų suma viršija draudimo įmonės tais metais patirtas išlaidas Pertvarkymo fondui administruoti, draudimo įmonė atitinkamai sumažina kitų metų planuojamas įmokas Pertvarkymo fondo dalyviams, o perviršį panaudoja kitų metų Pertvarkymo fondo administravimui finansuoti. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama

Pertvarkymo fondo administravimo išlaidoms padengti, draudimo įmonė atitinkamai padidina kitų metų planuojamas įmokas ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų įsiskolinimui padengti.

5. Pertvarkymo fondo dalyviai administravimo įmokas už einamuosius metus privalo pervesti į draudimo įmonės nurodytą sąskaitą ne vėliau kaip iki einamųjų metų sausio 15 dienos. Už praleistą terminą sumokėti administravimo įmokas Pertvarkymo fondo dalyviai privalo už kiekvieną pavėluotą dieną mokėti 0,02 procento delspinigius nuo nesumokėtos sumos. Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtos sumos pirmiausia užskaitomos delspinigiams sumokėti. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.“

10. Pirmasis indėlių draudimo sistemos testavimas pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 39 straipsnį turi būti atliktas ne vėliau kaip iki 2017 m. liepos 3 d.

11. Indėlių draudimo sistemos dalyviai esamus indėlininkus privalo per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka informuoti apie indėlius, kurie, įsigaliojus šiam įstatymui, nebebus draudžiami.

12. Teisiniams santykiams, atsiradusiems iš draudžiamųjų įvykių, įvykusių iki šio įstatymo įsigaliojimo, taikomos teisės normos, galiojusios iki šio įstatymo įsigaliojimo.

13. Iki šio įstatymo įsigaliojimo patvirtintų valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ tarybos narių kadencijos terminas skaičiuojamas nuo jų patvirtinimo dienos.

14. Per vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka nustatoma visų indėlių draudimo sistemos dalyvių į Indėlių draudimo fondą mokėtina metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma ir apskaičiuojama kiekvieno indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinos indėlių draudimo įmokos dydis laikotarpiui nuo 2015 m. liepos 3 d. iki 2016 m. birželio 30 d. Nustatant metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą šioje dalyje nurodytam laikotarpiui, vertinami 2015 m. birželio 30 d. duomenys.

15. Jeigu nuo 2015 m. liepos 3 d. iki šio įstatymo įsigaliojimo indėlių draudimo sistemos dalyvių apskaičiuota ir į Indėlių draudimo fondą sumokėta indėlių draudimo įmokų suma viršija indėlių draudimo įmokų sumą, apskaičiuotą už tą patį laikotarpį pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme nustatytą tvarką, perviršis užskaitomas kaip artimiausios mokėtinos periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos.

16. Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose nuorodos į 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų

(OL *2004 m. specialusis leidimas,* 6 skyrius, 2 tomas, p. 252) ir 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/14/EB iš dalies keičiančią Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL 2009 L 68, p. 3) reiškia nuorodą į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

3 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Lietuvos bankas, valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ taryba ir vadovas priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė